

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmeestraat, N°. 206.

Zu bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIEZEN

VOOR 3 MAANDEN

te Amsterdam..... f1.75.
en Buitensteden franco..... f2.25.
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder..... f1.75.
Elken regel meer..... f2.25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling..... f3.00.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

Bij dit Nummer behoort een Bijvoegsel.

BLIK IN DE TOEKOMST.

(Vervolg. — Ingezonden.)

De voornaamste oorzaken van het verval des koophandels hier te lande zochten onze voorouders te regt in de pogingen der meeste andere Natien, vooral van Engeland, om handel en scheepvaart aan ons te onttrekken. Maar hoe beperkt was de handel van toen, in vergelijking met dien van thans, en hoe eenvoudig en sober was de levenswijze der volken, onder alle standen der maatschappij, in Europa, bij de algemeene, den handel zoozeer bevorderende weelde van ons tijdvak? Op welk eenen lageren trap van welvaart en beschaving stonden ook destijds de meeste Europesche volken? Aan Rusland werd nog nauwelijks eene plaats onder de Rijken van Europa toegekend, en de beschaving, welke in zijne beide hoofdsteden, en in de op Zweden veroverde provinciën heerschte, was nog geenszins tot zijne binnenlanden doorgedrongen. De Vereenigde Staten van Amerika waren eene voor den algemeenen handel nog onbeduidende, nauwelijks ontluikende Engelsche volkplanting; terwijl Brazilië en de Spaansche koloniën insgelijks voor den handel met vreemde volken verloren waren. In Duitschland had de handel met groote, bijna onoverkomelijke hinderpalen te strijden; daar elk lid van dit groot, van zijne instellingen ontaard, en zijne ontbinding naderend lichaam, het ontluiken van den handel, in zijn gebied, hoe klein ook, door eene menigte van tollën en belemmeringen, welke een verbod nabij kwamen, schier onmogelijk maakte.

Maar welke groote veranderingen heeft deze staat van zaken sinds dien tijd niet ondergaan; en hoe is thans de gedaante der wereld, als ware het, geheel veranderd?

De vernietiging, en elders de wijziging van het leenstelsel, de vervreemding en splitsing der meeste geestelijke goederen en staatsdominen, even als de groote vorderingen in landbouw en nijverheid, en de aanzienlijke uitbreiding van alle vakken van volksbestaan in Europa, ook door een verbeterd staatsbestuur begunstigd, hebben de algemeene welvaart aanmerkelijk bevorderd en vermeerderd. De havens van een groot, in voortbrengselen van allen aard rijk werelddeel, zijn voor den handel en de nijverheid van Europa geopend.

Rusland, die nieuwe handelstaat, welke eene menigte van ruwe voortbrengselen, de handelswaren van het Noorden van Azië, en het goud van de rijke mijnen van den Ural, in de havens der Oost- en Zwarte zeeën aanvoert, verlevendigt den handel nog bovendien, door eene groote behoefte aan manufacturen, welke zijne pas ontluikende fabrieken op verre na nog niet kunnen bevredigen. Hierbij komt nog, dat Griekenland en Egypte eene betere toekomst te gemoet gaan, en dat de vestiging van eene Europesche mogendheid op de kusten van Noord-Afrika ons op den duur eene belangrijke handelsgemeenschap met de goudrijke binnenlanden van dit nog zoo weinig bekend werelddeel belooft.

Bij eenen zoo grootelijks veranderden staat van zaken, en bij eenen door versnelling en volmaking der middelen van vervoer, en door bestendigen aanwas der bevolkingen, nog schier dagelijks toenemenden en vermeerderenden algemeenen handel, kan het niet missen, of eene nijvere, mild van kapitalen voorziene, en in alle vakken van handel doorkende natie, welke, daarenboven, bij eene gelukkige geographische ligging, aanzienlijke koloniën bezit, moet in de voordeelen van dien algemeenen handel rijkelijk deel

erlangen, indien slechts wijze, doeltreffende maatregelen den natuurlijken loop der dingen begunstigen, en het wel begrepen belang des handels door het omhelzen van goede theoriën en onbekrompen beginselen bevorderd wordt.

Boven dat alles moet niet worden uit het oog verloren, dat stoomvaart en stoomwegen eenen geheel ommekeer in den handel zullen bewerkstelligen, en dat de gevolgen daarvan te minder voorzien en berekend kunnen worden, nu er reeds eene groote mate van waarschijnlijkheid bestaat, dat de stoomkracht eerlang door nog werkzamer en nog minder kostbare krachten staat vervangen te worden. Doch wat hiervan zijn moge, zoo veel is zeker, dat binnen weinige jaren de stoomwegen, alle landen van Europa doorsnydende, een schier dagelijksch handelsverkeer van het Noorden met het Zuiden, en van het Oosten met het Westen zullen bewerken, hetwelk de stoutste vlugt der verbeelding ver te boven zal kunnen gaan. De groote bronnen van volkswelvaart, welke nog in de Oostelijke landen van Europa bedolven liggen, zullen, door de daarstelling der stoomwegen, spoedig en mild beginnen te vloeijen, en een nieuw en wijd veld voor handel en nijverheid openstellen. De stoomwegen, de stoomvaart op den Donau, en de vereeniging van deze rivier met den Rijn, zullen Duitschland te zekerder het middelpunt van dien handel doen worden, daar de voordeelen van deszelfs geographische ligging, vooral ook met betrekking tot Rusland en Polen, (wier meeste provinciën even spoedig hunne voortbrengselen naar Duitschland als naar Petersburg of Odessa kunnen vervoeren) verhoogd worden, door de voortbrengselen van deszelfs nijverheid, en door de vrijheid van deszelfs binnenlandch verkeer, hetwelk van den Rijn tot aan den Weichsel, en van den Wezer tot aan den IJssel, door niets wordt belemmerd. De spoedige daarstelling van eenen spoorweg naar Keulen, met eenen zijtak naar het noordelijk Duitschland; de verbetering onzer kanalen, en van al hetgeen daarmede in verband staat, (ook het loodswezen); de vestiging van billijke, op vrijen handel en *reciprociteit* gegronde handelstractaten, en de bevestiging van ons politiek bestaan, zijn noodzakelijke vereischten, om aan ons vaderland op nieuw een groot en werkdadig aandeel in den algemeenen handel te verzekeren. In het middelpunt van Europa, tusschen Zuid en Noord gelegen, zal Nederland, naar ons gevoelen, bij eene voor den handel gunstige weigering, op nieuw de stapelplaats van den handel tusschen Noord en Zuid, tusschen Engeland en Amerika kunnen worden; maar, om tot dit doel te geraken, moeten wij alle kleingeestigheid aan de behoeften des tijds opofferen, en bovenal den kostbaren tijd niet met ijdele, geene uitkomsten opleverende beraadslagingen verliezen. Bedriegen wij ons niet, dat zijn wij van het oogenblik nog meester, en zouden doelmatige handelstractaten, op vrijheid van handel en *reciprociteit* gegrond, het magtig Brittanje veeltlicht nog kunnen bewegen, om af te zien van deszelfs stelsel van uitsluiting, waarvan toch de ondoelmatigheid voor Engeland zelf, door zijne grootste staatsmannen reeds sedert lang beweerd, en door belangrijke uitkomsten gestaafd is. Wordt echter het gunstig oogenblik voorbijgezien, dan vreezen wij, dat de gevolgen daarvan voor onze welvaart en zelfs voor ons politiek bestaan ten hoogste nadeelig zouden kunnen worden. Wat er ook gebeure, nimmer moet het nageslacht ontkunnen verwijten, dat gebrek aan Vaderlandsliefde, laauw-

heid, onverschilligheid, of kwalijk begrepen zelfbelang ons verhinderd hebben, onze welvaart en bestaan op nieuw te verzekeren, en de voordeelen te doen gelden, welke onze ligging, onze veranderde betrekkingen en ons belangrijk aandeel in den O. I. handel ons thans nog aanbieden. Een overzigt van het groot gewigt van dien handel, en van de aanzienlijke uitbreiding, voor welke hij nog vatbaar is, staat in naauw verband met onze tot het doen herleven van onzen algemeenen handel gedane voorstellen, en wij zullen, uit dien hoofde, dit, voor den blee en de welvaart des Vaderlands zoo aangelegen onderwerp in een afzonderlijk artikel behandelen.

DOOR BUITENGEWONE GELEGENHEID.

TELEGRAPHISCHE DÉPÊCHE.

RAYONNE 19 April. De Fransche ambassadeur bij het hof van Spanje berigt mij, dat, volgens een rapport van den generaal Carondelet, Negri zich den 12den voor Valladolid vertoond heeft, maar krachtadig door de bezetting is teruggedreven geworden. Omtrent Basilio had men, sedert het verslaan van zijnen aanhang, geene nieuwe berigten.

De Senaat heeft de wet, betreffende de leening, met eene meerderheid van 86 tegen 3 stemmen, aangenomen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 23 April. De derde en laatste *Soirée mnémotique* van den jongen Gustave Basslé heeft gisteren avond in den *Garnalen Doelen* alhier plaats gehad, en is tot genoegen van alle aanwezigen afgelopen, zoodat dan ook aan den jeugdigen *mnémotiseur* herhaaldelijk blijken van belangstelling zijn gegeven. Wij wenschen hem op zijne *mnémotechnieke* reis overal dien bijjal, welken hij zoo te regt verdient, en willen hopen, dat zijne verwachtingen, omtrent eene meerdere vereenvoudiging der *méthode*, als ook omtrent derzelve invoering in het stelsel van algemeene opvoeding, met den besten uitslag zullen bekroond worden.

— Men schrijft ons, dat door Z. M. zijn benoemd: tot procureur te Appingadam Mr. H. A. Vinkers, tot vrederegter te Sluis J. A. Hennequin, en tot notaris te Vlaardingen Mr. J. H. Knottenbelt, tegenwoordig notaris te Schoonhoven.

— De *Morning Herald* behelst het volgende omtrent de werkzaamheden der conferentie, waarvan wij reeds vroeger in onze Londensche correspondentie hebben gewag gemaakt. — Eenige dagbladen van het vaste land hebben onlangs verzekerd, dat de prins Esterhazy, Oostenrijk's ambassadeur bij de Londensche conferentie, een belangrijker deel dan eenig ander lid der conferentie heeft genomen aan de beraadslagingen, waartoe de openingen van den Koning der Nederlanden hebben aanleiding gegeven. Deze bewering is echter niet juist. De grondslagen van een ontwerp, strekkende om de hangende kwestien tusschen Nederland en België tot eene oplossing te brengen, zijn door lord Palmerston, in overeenstemming met den Franschen ambassadeur, voorgesteld. Dit ontwerp is door de vertegenwoordigers van de Noordsche Hoven herzien en aanmerkelijk gewijzigd. Maar, zoo in deze discussie door eenig lid der conferentie meer werkzaamheid en ijver dan door de anderen is aan den dag gelegd, dan is het de Pruissische ambassadeur geweest, die ditmaal, even als in verschillende vroegere zittingen, de functien van secretaris-redacteur heeft vervuld. Men beweert,

MINORWERK.

LEIDSCHÉ ACADEMISCHE VERHANDELINGEN.

(Ingezonden.)

In den *Avondbode* van 9 Maart II. ons verschoonende van breder verslag te doen, nopens eenige aan de Leidsche Hoogeschool kortelings verdedigde verhandelingen, waarvan wij aldaar de titels opgaven, zeiden wij, te zullen terugkomen op de drie aldaar in de eerste plaats vermelde: de *Letterkundige* van den heer CLARISSE; de *Theologische* van den heer PRINS, en de *Geneeskundige* van den heer VAN HENGEL.

Wij wilden er toe overgaan, om deze belofte gestand te doen, toen wij bij elk dezer drie Verhandelingen een verschillend, doch bij allen een toereikend beletsel onder-

vonden. Bij die van den heer CLARISSE vonden wij voorin een goed ukt briefje liggen, behelzende eene aanmerking (of vermaning of waarschuwing: *Memento*): dat Z. Ed., gedrongen zoo spoedig te promoveren, dat de tijd niet toeliet zijne geheele verhandeling te laten afdrukken, voorhad, en be- loofde, en als ware het dat briefje er voor te pand stelde, om binnen zeer korten tijd (*quam brevissimo temporis spatio in- terfecto*) het overige er bij te zullen leveren. Daar dit nu, sedert den 10 Januarij II., ruim drie maanden verleden is, hopen en vertrouwen wij, dat die tijd welhaast vervuld zal zijn, en oordeelen te moeten wachten, tot dat het stuk vol- ledig zijn zal.

Bij de verhandeling van den heer PRINS, begonnen wij — gelijk men dit bij dissertatiën wel eens meer doet — bij

de *Theses*, en dat, consequentelijk, bij de laatste, die het ongelukkig getalmerk van XIII voert. Hier stelt de heer P., dat het godgeleerd geschilpunt over de voorwaardelijke of vol- strekte voorverordening niet op den predikstoel gebragt moet worden, en dat hetzelfde het begrip van het gemeen te hoven gaat (*cum superet vulgi intelligentiam*). Wij stuiten voor deze bijgevoegde reden, die, zal ze iets beteekenen, al- gemeen geldig zijn moet. Wij besluten dus, zijn welteerw, eerst den Heidelbergschen catechismus te laten rondprediken, en de proef nemen, om, of de geloofsleere zonder onbe- grijpelijkheden te prediken, of al de verborgenheden voor het algemeen bevattelijk te maken.

Van de *medische* dissertatie van den heer VAN HENGEL moeten wij ons geheel ontslaan, daar wij noch in het werkje zelf de Nederlandsche vertaling der ziektenaam *Dothineria*, hebben gevonden, noch die van eenig Geneeskundige onzer bekenden hebben kunnen vernemen; en al de Grieksch-La- tijsche namen, bl. 49, 50, van het boekje vermeld, hebben ons tot geen voor Nederlanders verstaanbaren naam er van kunnen leiden.

H. W. T.

EEN BEZOEK TE HOFWIJL.

In Augustus reisde ik naar Zwitserland, ten einde het schoolgesticht van Hofwyl te bezoeken. Op drie uren af- stands der schilderachtige stad Bern vond ik de schoolge- bouwen, te midden van een schoon landschap, bestaande uit eene welbebouwde vallei, een gedeelte der bergketen Jura, een dennenbosch en een klein meer; terwijl in het verschiet de sneeuw Witte kruinen der Alpen oprezen. De gebouwen zijn door omstreeks 250 morgen bouwlands omringd.

Nauwelijks aangekomen, en alvorens de gelegenheid te hebben gevonden mijnen introductiebrief den waardigen heer FELLEMBERG ter hand te stellen, maakte ik mij den tijd te nutte om het etablissement in alle richtingen te doorkruis- sen. Overal heerschte nijverheid en werkzaamheid. Hier zag ik eenen troep kinderen, die het rijpe koren afmaaiden; daar werd hetzelfde door anderen in de schuren gebragt; hier hoorde men het aanbeeld eener smederij weergalmen; daar zag men kinderen eenen kleinen hun aangewezen hoek gronds bebouwen. Eenige jonge meisjes waren bezig aren te lezen, andere schepten water uit eenen put; de meesten zongen on- der het werken. Maar bijzonder werd mijne aandacht op- gewekt door het gezigt van eene groote zaal aan het einde van den tuin, waarin bijna 100 volwassen mannen even als kinderen in eene school waren vereenigd. Boven den ingang was dit opschrift gegraveerd: *Hoop van het Vaderland*.

Eindelijk gelukte het mij in het studeervertrek van den heer FELLEMBERG te worden binnengelaten. Ik zag een' eenig- zins bejaarden man, wiens gelaat den stempel droeg van schranderheid, met goedhartigheid gepaard. Tot een oud- adelijk geslacht behoorende, en een aanzienlijk vermogen bezittende, vormde hij het ontwerp al zijne middelen te ge- lijk met zijnen geheelen tijd aan de wedergeboorte zijns va- derlands door de opvoeding te wijden: «Ik wil», zeide hij, «den kinderen goede grondbeginselen en goede gewoon- ten inprenten, want over twintig jaren zullen diezelfde kin- deren menschen zijn, die der natie het voorbeeld zullen geven.» Gedurende meer dan dertig jaren volgde hij zijn plan met standvastigheid, zijnen invloed vermeerderende en zijn gesticht steeds vergrootende, naar mate zijn ontwerp zijn gesticht steeds vatbaar werd. «Dit gebouw», sprak hij, «voor meer ontwikkelend vatbaar werd. «Dit gebouw», sprak hij, «mij eenen uitgestrekten vleugel aanwijzende, «is het verbijl

dat de Ambassadeurs der Noordsche Horen nieuwe instructiën aan hunne regeringen gevraagd hebben, en dit is overeenkomstig met de waarheid.

25 GRAVENHAGE 22 April. Naar men verneemt, zal het koninklijk kabinet van schilderijen hier ter stede tot nadere bekeadmaking worden gesloten, ten gevolge van aldaar verrijgt wordende werkzaamheden.

— Door den directeur generaal voor de Marine is ter kennis van de daarbij belanghebbenden gebracht, dat, naar aanleiding van de door Z. M. bij Hoogstedszels besluit van den 13 dezer, No. 59, op het Departement van Marine verleende magtiging is bepaald:

a. Dat voortaan in de uitrusting en kleeding der te plaatsen adelborsten, op het Koninklijk Instituut voor de Marine te Medemblik, gelijk ook in het onderhoud van dien, door den Raad van administratie van dat Instituut, volgens nader vast te stellen bepalingen en prijzen, voor rekening van de ouders of voogden der adelborsten zal worden voorzien; staande het echter aan de adelborsten vrij, om zoodanig linnen en schoeisel, als zij in voorraad zouden hebben, bij hunne komst aan het Instituut mede te brengen, om eerst te kunnen worden afgedragen, en in mindering te worden gebracht op de eerste uitrusting, door het Instituut te verstrekken, terwijl later alles daarvan door de administratie zal verstrekt worden; — zullende de jaarlijksche contributie ad f 375 (drie honderd vijf en zeventig gulden) voor de eene helft bij de aankomst op het instituut, vóór of op den 15den October, en de andere helft, vóór of op den 1sten April, vooruit betaald moeten worden, en voor de volgende jaren, op dezelfde tijdstippen, terwijl de betaling van de eerste kleeding-uitrusting, met 1° Januarij na de plaatsing, en voor het verder onderhoud, te gelijk met de gewone halfjaarlijksche contributie zal moeten geschieden;

b. Dat, te rekenen met de admisse na, 1838 van de adelborsten op het Instituut, de jaren van die admisse zullen zijn van *dertien tot zestien* jaren, en zulks in stede van *dertien tot achttien* jaren, gelijk tot dus verre het geval is;

c. Dat, te rekenen van af het gemelde tijdstip, bij het verzoekschrift om admisse van eenen jongeling als adelborst op het Instituut, niet meer zal behoeven te worden overgelegd een certificaat van eenen geneesheer, dat de aspirant van eene goede fysieke gesteldheid is; zonder eenige lichaamsgebreken te hebben, welke hem voor de dienst ongeschikt maken, als zullende de aspirant, vóór zijne toelating tot het examen, door den Chirurgijn-Majoor bij het Instituut een geneeskundig onderzoek ondergaan. — Zullende echter bij voorschreven verzoek moeten worden gevoegd eene geneeskundige verklaring, dat de aspirant gevacineerd is, of de kinderpokken gehad heeft; en

d. Dat ook nog als een vereischte tot die admisse wordt bepaald, de kennis der allereerste beginselen van de Engelsche taal, en eenige oefening in het handteekenen.

Zullende de bepaling, ad a vermeld, reeds voor de in dit loopende jaar op het gezegde instituut nieuwlings te plaatsen adelborsten in werking worden gebracht, en de ouders of voogden dier jongelingen, na hunne benoeming, deswege van den raad van administratie van dat instituut de noodige inlichtingen bekomen; terwijl de overige mede hierboven genoemde bepalingen, met opzigt tot de jaren van admisse, en het bekend zijn met de kennis van de allereerste beginselen der Engelsche taal, en van het handteekenen, eerst te rekenen met de admisse na 1838 van adelborsten op het instituut zullen worden toegepast en in acht genomen.

— Volgens eene (zoo gezegd wordt) van Keulen afkomstige opgave in het Keulse *Handels-Organ*, zijn gedurende 1837 te Keulen aangekomen: Stoombooten uit Holland 311, met 167,768 cts. Zeilschepen, uit Holland 142, met 520,647 ct.; uit Antwerpen 6, met 10,951 ct., en zijn gedurende hetzelfde jaar vandaar vertrokken: Stoombooten naar Holland 265, met 82,095 ct. Zeilschepen naar Holland 92, met 138,020 ct., en zeilschepen naar Antwerpen 7, met 21,299 ct.

BOORDRECHT 20 April. Als eene bijzonderheid is te beschouwen, dat alhier den 18^{en} dezer een brief van den 16^{en} Februarij van Java ontvangen is. De brief was per Stoomboot naar Bombaj, en van daar met de Engelsche brievenmaal over Suez en Maltha naar Europa gekomen en is dus tot hier in alles 60 dagen onderweg geweest.

Part. Corresp. BRUSSEL 22 April. Sedert de terugkomst van den heer Lehon uit Berlijn, heeft deze gezant dagelijks conferentiën met vorst Leopold en den minister van Buitenlandse zaken. Naar men zegt, is eergisteren een kabinets-koerier met een nieuw ontwerp van schikking, met wijziging der 24 artikelen, naar Londen vertrokken en zal hetzelfde door den heer Mornay, schoonzoon van den marschak Soult, die zich alhier met eene bijzondere zending bevond, aan het kabinet der Tuileriën worden overgebracht, terwijl de Pruis-

sische gezant daarvan reeds mededeeling heeft ontrangen.

ANTWERPEN 22 April. Heden morgen is een koerier uit Parijs deze stad gepasseerd; hij zou overbrenger zijn van zeer belangrijke dépêches, en heeft zijne reis naar s' Gravenhage vervolgd.

ENGLAND.

Part. Corresp. Londen 20 April. Daar ik weet, dat het u niet overschillig is te vernemen, hoe men hier denkt over Nederland en de Nederlandsche zaken, moet ik u verhalen, dat er gisteren hier in de politieke clubs veel gesproken is over een artikel, hetwelk de *Morning Post*, en van hem de *Globe*, uit de *Arnhemse Courant* heeft overgenomen. In dat artikel beweert de schrijver, althans zoo als het in het Engelsch voorkomt, dat de vijf Groote Mogendheden en België, die de 24 artikelen geteekend hebben, aan dezelve gehouden zouden wezen *vis à vis* den Koning der Nederlanden, die ze niet geteekend heeft, en dat wel volgens de beginselen van staats- en volkenrecht. Ik wil u in het algemeen het oogenpunt opgeven, uit hetwelk de meeste Engelschen deze zaak beschouwen. Over het geheel wil men de 24 artikelen niet aangemerkt hebben als een tractaat tusschen de vijf Mogendheden, Holland en België. De vijf Mogendheden waren niet de litigerende of twistende partijen, maar zij waren de Arbiters of scheidschieders tusschen de twistende partijen, even als de Koning der Nederlanden dat geweest is tusschen Engeland en de Vereenigde Staten. Als zoodanig na hebben zij de beide partijen gehoord, en hebben, na verschillende vruchteloze voorstellen gedaan te hebben, eindelijk, als hun eindgevoelen, een tractaat van 24 artikelen voorgeschreven, en hebben dat als zoodanig geteekend. België heeft zich daaraan onderworpen, gelijk Engeland zich in de Amerikaansche grens-kwestie aan de uitspraak van den Koning der Nederlanden heeft onderworpen, en ten blijke daarvan het tractaat onderteekend. Nederland heeft zich niet onderworpen, evenmin als de Vereenigde Staten zich aan de uitspraak van den Koning der Nederlanden onderworpen hebben, en heeft dus het tractaat niet geteekend. Een tractaat nu, dat niet door beide partijen toegestemd en geteekend is, kan niet als een tractaat worden aangemerkt; het is als niet bestaande, en uit hetzelfde kunnen noch regten, noch verplichtingen worden afgeleid. Het is niets meer dan een project, dat niets verbindt, en hetwelk de zaken laat in het *status quo*. En wat nu de vijf Mogendheden aangaat: waarom, vraagt men, zouden zij, bij voortdurend of van nieuws arbiters zijnde, indien de zaak andermaal in hunne handen gesteld wordt, — hetgeen echter de Koning der Nederlanden eigenlijk nog niet gedaan heeft; — waarom zouden zij, na veranderde omstandigheden, nu geene andere artikelen kunnen of mogen voorschrijven? Er is niets, dat hun hierin kan verhinderen, of het zou hunne eigene verklaring moeten wezen, welke zij, bij het uitvaardigen dezer artikelen, gegeven hebben, namelijk: dat dit hun ultimatum was. Hetgeen echter voor zeven jaren een ultimatum was, behoeft nu geen ultimatum te wezen, een arbitrer, die over eene veranderde zaak nu anders denkt, dan voor zeven jaren, kan niet gezegd worden zichzelf ongelijk te zijn. De vijf Mogendheden zijn dus door niets gebonden, ook niet door hunne onderteekening van een stuk, dat zijn beslag niet gekregen heeft; hunne uitspraak is gelijk aan een vonnis, dat niet uitgevoerd en dat na verloop van tijd aan revisie onderworpen is. Eindelijk zegt men, dat ook zelfs dan, wanneer men de onderteekening der 5 Mogendheden als eene garantie mogt aanmerken, zij nog tot niets verplicht zouden wezen, dewijl het tractaat zelf, door de niet onderteekening van Nederland, nul zijnde, ook daardoor de garantie nul wordt. Zie daar, hoe men hier over de zaak denkt en spreekt. Ik waag het niet die argumenten in dezen brief te beoordeelen. Ik geef u enkel wat ik hoor, en laat het aan de Nederlandsche staatkundigen en rechtgeleerden over, om, indien zij het met de *Arnhemse Courant* eens zijn, of een ander en beter gezigtspunt hebben, deze Engelsche redeneringen te wederleggen. — Er zijn volstrekt geene overzeesche berichten. Het slechte weder, dat sedert eenige dagen heerscht, heeft, verhindert de schepen binnen te komen. — Brieven van Calcutta, met een schip van Bengalen, reeds voor eenige dagen, aangebragt, bevestigen de berichten, dat de Engelsche handel in China met vele moeilijkheden te kampen heeft. Het Chinesche gouvernement zoekt de misdrijven der smokkelaars in opium zelfs op de theehandelaars te wreken. Er is geen land in de wereld, waar de Engelschen zoo onderdanig zijn, en zich zoo alles laten welgevalen als in China. De wissel op Londen was er 4 s. 6 d. en op Calcutta 212 voor 200 Spaansche dollars. In Calcutta is eene nieuwe bank, onder den naam van Nieuwe Union-bank, opgericht, van welke de aandelen 30 pCt. premie deden. De

officieren van het Hollandsche oorlogschip *Bellona* hadden, bij hun vertrek, openlijk in de Couranten aan de inwoners van Calcutta hunnen dank betuigd voor de aldaar genoten gastvrijheid.

Londen 20 April. In het laatst der maand Augustus aanstaande zal H. M. naar Ierland vertrekken.

Laastleden Maandag heeft de Pruisische gezant, de Baron von Bülow, een diplomatisch diner gegeven; onder de gasten bevonden zich de Russische gezant en de heer Dedel, gezant van Z. M. den Koning der Nederlanden, benevens de zaakgelastigde van Oostenrijk.

De heer O'Connell besteedt, als naar gewoonte, de vacantie van de zitting der Kamers, om bij de volksvergaderingen tegenwoordig te zijn; deze onvermoeide redenaar heeft Maandag laatstleden eene volksvergadering te Dublin bijgewoond, die ten doel had, om de verkeerdheden, die bij de verkiezingen plaats hebben, te verbeteren. Op nieuw heeft hij de noodzakelijkheid van eene hervorming der corporatiën betoogd. In den loop dezer week moeten nog verschillende volksvergaderingen plaats hebben, en op alle hoeken der straten van Dublin zijn groote plakkaaten aangeplakt, in dewelke daarvan aan het publiek wordt kennis gegeven.

— Op bevel van het gouvernement der Vereenigde Staten is eene belangrijke opgave gedaan, betrekkelijk de opbrengst der Amerikaansche goudmijnen, waaruit blijkt, dat de werken genoegzaam onvruchtbaar zijn geworden. De hoogste opbrengst van goud was in 1834 namelijk 898,000 dollars; voorleden jaar leverden de mijnen der Vereenigde Staten slechts voor 282,000 dollars. De mijnen van Georgia, Noord- en Zuid Carolina en Virginia hebben het meest opgeleverd. De geheele hoeveelheid goud, in hetzelfde tijdperk verkregen, is voor 5,126,500 dollars. Het officiële rapport zegt: De opbrengst der mijnen vermeerderde steeds van 1824 af, in welk jaar het eerste goud in Carolina gewonnen werd, tot in 1834, wanneer de opbrengst deszelfs maximum had bereikt, namelijk 898,000 dollars. Van dien tijd af is dezelve voortdurend afgenomen, zoodat zij verleden jaar tot op 282,000 gedaald was. Deze daadzak schijnt te bewijzen, dat de hoop, vroeger gekoesterd, nopens het groot gewigt der Amerikaansche mijnen, en de vermeerdering van de nationale welvaart door dezelve, geheel bedriegelijk is geweest.

Het is wel, inderdaad, niet te betwijfelen, dat er in de Zuidelijke Staten eene groote hoeveelheid gouds te vinden is; maar de ondervinding heeft bewezen, dat de dieperliggende aderen, waaruit alleen men eene voortdurende opbrengst kan verwachten, slechts met groote moeite en kosten kunnen bearbeid worden, zoodat de kapitalisten hun geld op eene veel gemakkelijker en voordeliger wijs kunnen plaatsen.

— Naar men zegt, zullen bij de promotie onder het korps der Marine, ter gelegenheid der krooning, al de kapiteins van 1806, welke 40 in getal zijn, bevorderd worden.

— De handel heeft een' nieuwen tak aangewonnen; een Fransch koopman vertoef tegenwoordig te Annesley in Nottinghamshire, ten einde een aantal donkeys (soort van ezels), op te kopen, ter verzending naar het vaste land.

— Van Lima zijn brieven van den 1 Dec. H. ontvangen. Den 29 Nov. was een buitengewoon koerier van Callao aangekomen, welke het bericht heeft aangebragt, dat de vrede tusschen de Peru-Boliviase confederatie en Chili was gesloten. Dadelijk werden de klokken geluid en werd deze heugelijke tijding afgekondigd. Reeds in het begin van November had men over den vrede onderhandeld, doch de voorwaarden door den generaal en chef van het Chilische leger, Blanco, gesteld waren onaannemelijk, en deze onderhandeling bragt niets anders dan de schikking voor eenen kortstondigen stilstand van wapenen te weeg. Blanco, die echter gaarne een nooddreffen wilde vermijden, stelde voor, om de zaak af te maken, door van wederzijde 800 man, (600 man infanterie en 200 man cavallerie) uit de troepen te kiezen, om tegen elkander te laten strijden. Dit ridderlijk voorstel werd natuurlijk door den protector verworpen.

Alle hoop op schikking dus geëindigd zijnde, besloot Santa Cruz naar Arequipa op te rukken, en bereikte op den 15 November Paucarpata, bijna vijf mijlen van die stad, welke nog altijd in bezit van het Chilische leger was. De protector, welke iutusschen bloedstorting wilde voorkomen, zond een officier aan den generaal Blanco, om hem tot een onderhoud in het hoofdkwartier van het Peru-Boliviase leger uit te noodigen. Blanco had reeds vroeger den wensch te kennen gegeven, om zich met Santa Cruz te onderhouden, en na weinige uren met elkander gesproken te hebben, werden er voorloopige maatregelen tot het teekenen van een vredesverdrag beraamd, en hetzelfde werd den 17 Nov. door de gevolmagtigden van beide zijden gesloten.

Ook de oorlog met Buenos Ayres zal nu weldra geëindigd zijn, want behalve de nuttelooheid van denzelfden, is elke schermutseling, welke op de grenzen heeft plaats gehad, ten voordeele der Bolivianen uitgevallen, zoodat de

der kinderen van hoogen rang. Zie hier hunne eetzaal; die gindsche galerijen zijn hunne slaapvertrekken. Hier zijn hunne tuinen, hun museum, hunne werkplaatsen, hunne school, hun gymnasium, tot lichaams oefeningen bestemd, en de stroom, waarin zij zich dagelijks baden.

«De studie strekt hun tot arbeid, en de lichaams oefeningen tot ontspanning; op deze laatste wordt door mij het meest aangedrongen, want zonder dezelve bestaat er geene gezondheid, geene geestkracht, geene deugd. De personen van rijperen leeftijd, onder de kinderen vermengd, zijn door mij gelast al hunne handelingen en al hunne woorden na te gaan, daar ik zeer ter harte neem de kennis van den verschillenden aard mijner leerlingen, ten einde hen te beter op den goeden weg te kunnen leiden. Die personen worden door de kinderen geenszins als verspieters, maar wel als kameraden beschouwd. Alles, wat op zichzelf geen kwaad is, wordt door mij veroorloofd. Ik ben ongenoeigd iets te verbieden, wanneer ik dit verbod door geene voldoende reden kan wettigen; want zulks verspreidt onder de jeugd eene wanorde van beginselen, die op haar toekomstig geluk eenen nadeeligen invloed uitoefent. Ik sluit mijne jonge lieden niet op, en echter ontvlugten zij nimmer; ik hinder hen niet in hunne vermakten, en echter begeven zij zich van zelf naar hunne werkzaamheden.»

«In dit gebouw is eene school voor arme meisjes, welke onder het opzigt mijner oudste dochter is geplaatst. Ongeveer honderd meisjes worden op kosten van mijn gesticht onderhouden. Mijne dochter besteedt aan derzelver opvoeding al haren tijd. Zij leeren alles, wat haar in lateren leeftijd tot nut moet strekken; de zorgen van het huishouden, het behouwen van den tuin, de handwerken, kortom alles, wat in eenen nederigen en beperkten kring geluk aanbrengt.

Indien de vrouwen niet in godsvrucht en eerbied worden opgevoed, is het te vergeefs, dat men den mannen eene behoorlijke opvoeding wil geven, want de vrouwen oefenen eenen onbepaalden invloed op hun karakter uit.»

«Aan dezen kant is mijne school voor de middelklassen, waar de opvoeding vooral praktisch is. De mensch is geboren om over de schepping te heerschen en dezelve aan zijne wetten te onderwerpen, maar het is slechts door vernuft, dat hij in staat is aan deze bestemming te beantwoorden: want kracht zonder vernuft is niet toereikend. Om over de natuur te heerschen, moet men dezelve begrijpen. Gij zult hier de werkplaats van den chemist, den hefboom van den werktuigkundige aanschouwen.»

«In die twee gebouwen zijn de scholen voor de arme kinderen, die op kosten van het gesticht zijn opgenomen; maar zij verdienen den kost zeer wel, want zij arbeiden tien uren des daags in den zomer, en mijne uitgaven ten hunnen behoeve worden bijna door hunnen arbeid gedekt. Zij studeren slechts twee uren per dag, en dezen tijd vind ik voldoende, want hierin, tegenrijdig met den anders door mij in acht genomen regel, bestaat de lichaams oefening, en de ontspanning in arbeid van den geest. De gewoonten, hun door mij ingeprent, behooren zij de rest van hun leven te bewaren; ook staan dezelve in verband met hunne vermoedelijken stand in de wereld. Eene onafgebroken studie past slechts aan iemand, die den kost door handenarbeid niet moet verdienen. Schoon thans meer dan 100 kinderen in dit lokaal zijn verneigd, had ik in den beginne slechts eenen leerling, daar veel tijds verliep, voor dat ik een' meester, mijn vertrouwen waardig, kon vinden. Ziet gij die kleine vierkante hoekjes grond? Elk arm kind heeft daarvan een voor zich, hetwelk hij bebouwt, en waarvan de opbrengst hem uitsluitend toebehoort. Ge-

woonlijk verkoopen de kinderen die aan het etablissement, dat hun onmiddellijk de waarde betaalt, of dezelve op hunnen naam in eene kleine bank nützt, welke ik gesticht heb. Menigeen hunner bezit daarin eene aanzienlijke som. Zij verkrijgen derhalve de gewoonte van eenen onafgebroken en vermoedigen arbeid, en de opbrengst van hunnen tuin stelt hen in staat de voordeelen daarvan te waarden. Hunne opvoeding, en weinig vollediger dan die doorgaans aan menschen van hunne klasse wordt gegeven, is ingerigt om het gevoel en de aandacht op te wekken en hen tot menschen van handeling te vormen; de teeken-, cijfer- en merktunde worden hun geleerd in zoo verre zij daaruit enig nut voor hun vak kunnen behalen. De geschiedenis van hun vaderland, eene oppervlakkige kennis der natuurkunde en de gronden der muziek maken ook een deel uit van het hun gegeven onderwijs.»

«Niets wordt verzuimd om hun godsdienstige gevoelens in te prenten. Dagelijks worden gemeenschappelijke gebeden door hen bijgewoond. Naast en boven leeren deze arme kinderen God door zijne werken kennen; — neer eenig voortbrengsel der natuur hunne bewondering opwekt, gewaaren hen, door de gedachte tot den grooten Maker van alles op te klimmen.»

«Maar» vervolgde de waardige heer FELLEBERG, «ziedaar de instelling, waarop ik het meest reken om de wedergeboorte van mijn vaderland te bewerken; (tevens wees hij mij de volwassen mannen aan, straks door mij opgemerkt,) deze zijn dorp-schoolmeesters, hier gekomen om zich mijne leerstellingen eigen te maken en hunne pligten te leeren betrachten. Zes duizend scholieren zijn aan hunne zorgen toevertrouwd; en zoo de Hemel mij nog eenige jaren levens schenkt, is het welslagen mijner onderneming verzekerd.»

De heer FELLEBERG spaart geene moeite noch kosten, om zijn heilzaam doel te bereiken. Niet minder dan twee- en dertig onderwijzers zijn aan zijn gesticht verbonden, die alle daar ter plaatse hun verblijf hebben. In het geheel mag de bevolking dier kleine kolonie uit driehonderd vijftig personen bestaan. Ondanks de talrijke vijanden en benijders van den heer FELLEBERG, verspreidt zich zijn geest over gansch Zuid-Peru; na de hoofd-inrigting te hebben gezien, bezocht ik nog verscheidene andere gestichten, naar dit model in andere kantons aangelegd.

Mijn verblijf te Hofsyl duurde niet langer dan eene week; ik vertiet dit oord met een bekled hart, en het aandenken aan dit voor het heil des menschedoms onwaardebaar gesticht zal nimmer uit mijn geheugen worden gewischt.

Argentynsche republiek daardoor meer verleren dan gewonnen heeft, en dus volgaarne den vrede zal sluiten. Groot Brittanje, dat deszelfs bemiddeling tusschen Peru en Chili heeft aangeboden, zal waarschijnlijk voor de goede uitvoering van het traktaat van Paucarpata zorg dragen.

D U I T S C H L A N D.

München 16 April. Morgen of overmorgen zal de president, graaf Karel van Scinsheim, naar Parijs vertrekken, belast met eene bijzondere zending. — Wij vernemen, dat Prins Löwenstein, benoemd tot buitengewoon gezant bij de kroon van H. M. de Koningin van Engeland, voor dit eerbetoon heeft bedankt. De maarschalk Prins van Wrede is, bij de kroon van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, tot buitengewoon gezant benoemd.

Z. M. de Koning heeft den heer van Rudhart, vroeger president van het Grieksche Ministerie, tot buitengewoon gezant en minister plenipotentiaris aan het hof van Rome benoemd, welke benoeming bij zijn aankomst te Triest ontvangen heeft.

Part. Corresp. FRANKFORT, 20 April. Op de mis alhier is het leder zeer gezocht, waaruit men opmaakt, dat de handel daarin van duur zal zijn.

Men kan niet genoeg klagen over de door eenige Deutsche regeringen genomen maatregelen, ten aanzien der Muntspecieën. De handel is daardoor zeer benadeeld, dewijl de inkoopers, die de mis bezoeken, dezelve niet tegen derzelver oorspronkelijke waarde willen aannemen, en daarom toch niet meer betalen.

De Bondsvergadering heeft de bekende protestatie der ingezetenen te Osnabrück doen drukken. Dit is echter daarom nog geen bewijs, dat deze zoo gewone maatregel van eenig gevolg zal zijn.

Het Frankfurter Journal geeft den volgende brief uit Berlijn van den 12den dezer:

„Voor eenige dagen is een koerier met belangrijke dépêches van hier naar Rome vertrokken. Dezelve brengt in de eerste plaats de stellige verklaring over, dat de Koning onder geenerlei voorwaarde aan den aartsbischof van Keulen vergunnen zal, om op zijnen zetel terug te keeren. Bij een ander schrijven wordt voorts de door den heer van Bunsen uit Ancona naar Rome gezonden nota in allen opzichte afgekeurd, als lijnrecht strijdig met de instructiën van genoemden gezant, aan wien tevens bevel is gezonden, om tegelijk met deze twee brieven de tot nog toe onbegrijpelijker wijze achtergehouden berichten van het Keulse kapittel van 19 December 1837 (waarbij de verkiezing van den heer Hügel tot waarnemend bestuurder van het aartsbisdom aan den H. Stoel wordt medegedeeld), en van 20 Februarij 1838 (waarbij het kapittel met waardige taal het breve van 26 December des vorigen jaars beantwoordt), onverwijld over te geven. Na het volbrengen van dezen last zal de heer van Bunsen met verlof naar Engeland vertrekken; inmiddels blijft de secretaris des gezantschaps, de heer van Buch, als zaakgelastigde te Rome.”

Tevens heeft de Koninklijke gezant te Brussel den last ontvangen, om aan de Belgische regering ernstige vertoogen te doen over de met het regt der volken strijdige handelwijze, welke Pauselijke agenten, alsmede Belgische bisschoppen en andere geestelijken zich veroorloven, om de Pruisische onderdanen tot ongehoorzaamheid en oproer aan te zetten. Naar men verneemt, heeft de gezant ook instructiën ontvangen voor het geval, dat deze vertoogen geen ingang mogten vinden.

F R A N K R I J K.

Parijs 21 April. In de zitting van de Kamer der gedeputeerden van heden zijn verschillende petitiën behandeld geworden, en is tevens een buitengewoon krediet, ten behoeve van het Ministerie van Justitie, met 223 tegen 16 stemmen, aangenomen geworden.

De zaak van den bekenden Hubert zal den 7den Mei voor het Hof van Assises alhier dienen.

De conversie schijnt eindelijk op alle tegenkantingen te zullen zegenvieren, en men verwacht, dat de gedeputeerden dezen financiëlen maatregel met eene groote meerderheid zullen aannemen. Het Ministerie zelf heeft zich in de zitting van vrijdag ten voordeele daarvan uitgelaten, terwijl de algemeene beraadslagingen zijn gesloten geworden, zoo dat men nu tot de bijzondere over de artikelen zal overgaan, waarmede echter zal gewacht worden, tot dat de gezondheid van den minister van Financiën hem zal toelaten daaraan deel te nemen.

Part. Corresp. Parijs 21 April. De gisteren in de Kamer der gedeputeerden voortgezette debatten over de conversie hebben, na vijf ure, eene onverwachte wending genomen. Tot op dat uur had de vergadering een buitengewoon ongeduld getoond, om een einde te maken aan al die successive aanbiedingen van projecten, en contra-projecten, en de aanspraken van de heeren Salverte, Lafitte en Gauguier hadden nauwelijks de aandacht der Kamer kunnen bezig houden, toen de heer Duchâtel het spreekgestoelte beklom, om de Kamer te vragen, in hoeverre zij genegen zou zijn, om tot de bijzondere discussie omtrent de artikelen over te gaan, en alzoo de algemeene als afgelopen te beschouwen. Het Ministerie heeft dan al dadelijk gevoeld, dat de Kamer dit voorstel toestemmend zou beantwoorden, en ziende, dat er hier geen uitgang mogelijk was, is, bij monde van den heer Molé, verklaard, dat het Ministerie zich daartegen niet zoude verzetten, hoewel de maatregel voor niet raadzaam houdende.

Het Ministerie, de wettelijkheid en de nuttigheid der operatie erkennende, zoude zich bepalen tot het doen aannemen van die denkbeelden, welke als de doelmatigste zullen voorkomen.

De Kamer is diensvolgens geraadpleegd, en, bij eene zeer groote meerderheid, is door haar beslist, dat de artikelen stukgewijze bediscutieerd zullen worden. De heeren de Lamartine, Liadières, de Montepin en 8 of 10 andere leden zijn alleen daartegen opgestaan; vele gedeputeerden, waaronder de ministers, die tevens leden zijn van de Kamer, hebben noch vóór, noch tegen gestemd.

De president heeft vervolgens, overeenkomstig het verzoek van den graaf Molé, aangekondigd, dat de discussie over die artikelen eerst zoude plaats hebben na het herstel van den minister van Financiën, wiens onpasselijkheid hem verhindeerde voor alsnog deel te nemen aan de debatten, waarvan de dag nader bepaald zoude worden.

De drukpers is heden vol van deze onderwerping van het Ministerie aan den wilder Kamer. Men beschouwt

hetzelve als een geduldig slagtoffer, dat zich weêrloos laat dooden. In den aanvang wilden de ministers van de conversie niet hooren, en dezelve hebben de in overwegingneming van dezelve ondersteund; na dit te hebben ondersteund, hebben de ministers geweigerd om aan den arbeid der commissie deel te nemen; na deze weigering hebben dezelve voor de Kamer volgehouden, dat de maatregel ontijdig was, en denzelfden als gevaarlijk afgeschilderd. De Kamer houdt van hare zijde vol, en twee dagen later komt de president van den raad zijne opregte medewerking in het voordeel van dienzelfden maatregel, welke hij nogmaal als ontijdig en gevaarlijk afschildert, beloven!

Kan men niet uit dit alles voor gevolgtrekking aannemen dat het Ministerie de gedeputeerden wil laten voortsukken, om vervolgens hun arbeid door de Kamer der Pairs te doen vernietigen, daar hetzelve, zoo het schijnt, in dezen wederom geene kabinets-kwestie wil zien.

De toevloed van aanschouwers was gisteren buitengewoon groot in de Kamer, en er zijn liefhebbers geweest, die, ten einde gisteren tegen 12 ure 's namiddags plaats te vinden, den geheelen vorigen nacht op het voorportaal van het gebouw hebben doorgebracht, en aldaar tot aan de opening der deuren gebleven zijn. Om 12 ure zijn kaartjes voor de gereserveerde tribunes tot 20 fr. toe verkocht.

De Kamer der Pairs, die gisteren over de Grieksche leening moest beraadslagen, zal eerst heden die debatten openen, daar de graaf Molé gisteren in de Kamer van Gedeputeerden tegenwoordig heeft moeten zijn.

De maarschalk Soult is eenstemmig tot lid der commissie van de Kamer der Pairs benoemd, tot het onderzoeken van het ontwerp van wet over de speciale wapenen. Men weet, dat hij een der hevigste tegenstanders is van dien maatregel.

Maandag zal het rapport van den heer Arago, over de ijzeren Spoorwegen, in de Kamer van Gedeputeerden worden gelezen.

BAYONNE 16 April. Het bevestigt zich, dat generaal Espartero naar Alara is getrokken. Men zegt, dat hij bevel heeft ontvangen van het gouvernement; om achtereenvolgend de voornaamste plaatsen van de provincie van Navarra, waar zich Carlisten bevinden, aan te tasten.

S P A N J E.

MADRID 13 April. Gisteren en heden waren de beide Kamers niet vergaderd; de discussiën, betreffende het ontwerp van wet voor de nieuwe leening, zullen morgen plaats hebben. H. M. de Koningin heeft aan den kapitein generaal van Madrid, den heer Quiroga, eene som van 40,000 realen uit Hoogsterzelve eigen cassette doen toekomen, ten einde daarvoor de nationale militie te equiperen; Hoogsterzelve voegt bij dit geschenk eene dépêche, waarin onder anderen gemeld wordt, dat zij dit geld zendt, met het doel, dat deze soldaten zullen kunnen deelen in den roem en werkzaamheden der nationale militie van Madrid, wanneer de Carlisten deze hoofdstad zouden naderen.

Men weet alhier, dat de Carlisten onder Negri terugtrekken, en dat die onder Basilio ongeregeld naar alle kanten vlugten; door den generaal Fluiter zijn 121 man Carlisten bij Fernan-Caballero krijgsgevangen genomen. Deze generaal heeft tegelijkertijd 80 officieren en soldaten van H. M. de Koningin, die door Basilio waren krijgsgevangen genomen, bevrijd.

Terwijl men zich alhier uitsluitend bezig houdt met de nieuwe leening en het voorstel van beteugeling der drukpers, zijn de tijdingen van het oorlogstooneel, die men sinds eenige dagen ontvangt, gunstig.

Een rapport van den brigadier Pardinas behelst de nederlaag van Basilio, die, met achterlating van eenige stukken geschut, kisten met geweren en bagage, onregelmatig den vlugt neemt. Negri, die Segovië heeft ontruimd, trekt in de beste orde af, en schijnt met de troepen, die hem achtervolgen, niet te willen slaags raken.

Den 10 vertrok de graaf Negri uit Segovië, na aldaar eene aanzienlijke contributie te hebben geligt; hij heeft zich naar Acita begeven, om overal op nieuw te rekruteren. Don Basilio bevond zich te Hautanar, en Merino manoeuvreert steeds om zich met den graaf Negri te vereenigen.

De geruchten van eene verandering in het Ministerie zijn onjuist, ofschoon er eenige oneenigheden onder de ministers bestaan, welke voortspruiten uit de beraadslagingen, om de vrijheid der drukpers meer te beteugelen. Gedurende die discussiën heeft de generaal Quiroga, gouverneur der Provincie, het personeel en de geheele drukkerij van het dagblad *El Gradador* in beslag genomen. Men verzekert, dat de graaf Oñalía verklaard heeft, dat zoo de vrijheid der drukpers werd beteugeld, hij zijn ontslag zou indienen.

Betreffende de discussiën over de leening vreest men, dat dezelve bij de Senaat heviger zullen zijn dan men dacht. De heer de Miraflores heeft een amendement daaromtrent ingediend, waarvan de inhoud is: De opbrengst van de ontginning der mijnen van Almaden en Linares, en die der ontangsten van Cuba en Porto Rico zullen voor den tijd van 20 jaren worden verpacht, met den uitdrukkelijken last, dat diegene, welke dezelve pacht, binnen korten tijd aan het gouvernement belangrijke sommen zal moeten voorschieten; de meestbiedende zou de voorkeur hebben. Het Ministerie zal zich tegen dit amendement verzetten.

De Infant Don Francois di Pauli heeft zich met deszelfs familie naar Seville begeven; men zegt, dat hij de zeebaden in de haven van Saint Marie zal gebruiken.

S T A D S N I E U W S.

AMSTERDAM 23 April. Heden namiddag, ten 5½ ure, is Z. M. de Koning alhier, onder het gejuich eener talloze menigte van ingezetenen, die Hoogstdezelve, in weêrwil van den regen op den Dam verbeidde, aan het koninklijk paleis aangekomen, en heeft zich dadelijk daarna op het balkon vertoond. De geestdrift met welke Z. M. is ontvangen, gaat de beschrijving te boven.

ONDERTROUWD 19 April. J. de Graaff met A. G. C. van Veen. GETROUWD 19 April. J. H. Lalau met N. Bergenhoff. — 21 April. B. Zurmühlen met E. F. Netscher. — A. D. v. d. Gon Netscher met C. G. Swaen. BEVALLEN 18 April. H. Jaeger, geb. von Noël, D. — 20 April te Watergraafmeer, H. L. de Jong, geb. Keeman, Z. — Te Baambrug, S. C. Brasz, geb. Stam, Z. — Te Amsterdam, W. Roijards, geb. Rouw, Z. — C. Verweij, geb. van Essen, Z. — 21 April, H. C. Lohr, geb. Reich, Z. — M. Rechorst, geb. Valk, Z. OVERLEDEN 19 April. J. F. Maalsteed, 5 j. — Blomhoff, 1 m. — M. C. E. Thorbecke, 74 j. — 21 April. A. D. Tinken, geb. Gerrits, 44 j.

174° KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der eerste Klasse, Maandag 23 April. 1ste Lijst No. 19436 een prijs van f 1,000. No. 19165 een dito van f 1,000.

EFFECTEN-SOCIETEIT, TEN 4½ URE.

AMSTERDAM, 22 April.

Certific. Werk. Schuld 2½ pCt. 54½, 18½. Ardoins à £ 85. 5 pCt. 18½, 17½. De koersen van Londen van Donderdag 11. geene variatie opleverende, hielden Integralen zich, met eenigen handel, op hunnen blijvenden prijs van gisteren. Spaansche Fondsen, met weinig affaïre, ten gevolge van den lagere Parijschen en Antwerpschen koers, weder iets laauwer; naar 3 pCt. Portugesche was eenige vraag, en de prijs nominaal 20½ à 21. In overige Fondsen geen handel.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		volg. de Soet. tot nut des Obligatiedr. handels.			volgens de Effecten-Societeit.		
		van	tot	gebleven	laagste	hoogste	gebleven
NEDERL. Werkelijke Schuld... a 2½	54½	1	1	54½	1	1	1
Dito..... 5	101½	1	1	101½	1	1	1
Uitgestelde dito..... f	15	1	1	15	1	1	1
Kansbiljetten..... f	25	1	1	25	1	1	1
Amortisatie-Syndic... 4½	95	1	1	95	1	1	1
Dito..... 3½	79½	80	70½	79½	1	1	1
Handel-Maatschappij 4½	185½	1	1	185½	1	1	1
Nieuwe dito..... 4½	101	1	1	101	1	1	1
Nieuwe dito 1837... 4½	101	1	1	101	1	1	1
Entrepôt-Dok..... 4½	101	1	1	101	1	1	1
Oost-Ind. Leening... 4	99½	1	1	99½	1	1	1
Dito..... 5	99½	1	1	99½	1	1	1
Aandeelen Kansb... 4	101	1	1	101	1	1	1
Spoorweg Haarlem... 4	101	1	1	101	1	1	1
Dito Rotterdam... 4	101	1	1	101	1	1	1
FRANKR. Inschrijving G. B... 3	80½	81	80½	80½	1	1	1
ENGLAND. Dito..... 3	18	1	1	18	1	1	1
SPANJE. Leening Ardoins... 5	17½	1	1	17½	1	1	1
Dito onbep. Stuk... 5	17½	1	1	17½	1	1	1
Passive..... 5	17½	1	1	17½	1	1	1
Deferred..... 5	17½	1	1	17½	1	1	1
Fransche Uitgestelde	17½	1	1	17½	1	1	1
Engelsche dito..... 3	20	1	1	20	1	1	1
PORTUGAL. Oblig. te Londen... 3	20	1	1	20	1	1	1
NAPLES. Certific. bij L. & B... 5	105½	106	105½	105½	1	1	1
Dito te Londen... 5	97½	98	97½	97½	1	1	1
Aandeelen Tavoliera... 3½	105½	106	105½	105½	1	1	1
Dito te Parijs... 3½	97½	98	97½	97½	1	1	1
RUSLAND. H. & C. 1798, 1816... 5	105½	106	105½	105½	1	1	1
Dito 1828, 1829... 5	97½	98	97½	97½	1	1	1
Dito 1831, 1833... 5	97½	98	97½	97½	1	1	1
Oblig. te Londen... 5	69½	1	1	69½	1	1	1
Dito te Hamburg... 5	69½	1	1	69½	1	1	1
Inscr. in Assign... 6	69½	1	1	69½	1	1	1
Certific. van dito... 6	69½	1	1	69½	1	1	1
POLEN. Aandeelen à fl. 300... f	140	1	1	140	1	1	1
Dito à fl. 500... f	113½	114	114	114	1	1	1
PRUISSEN. Dito R. 50... f	113½	114	114	114	1	1	1
Neg. Londen 1830... 4	94½	95	94½	94½	1	1	1
OOSTENR. Aandeelen à fl. 100... f	77½	1	1	77½	1	1	1
Dito à fl. 250... f	77½	1	1	77½	1	1	1
Metaaliek..... 5	102½	103	102½	102½	1	1	1
Dito..... 3	102½	103	102½	102½	1	1	1
Dito..... 2½	102½	103	102½	102½	1	1	1
Dito te Londen... 5	94½	95	94½	94½	1	1	1
Weenerb. Gold & Co... 5	94½	95	94½	94½	1	1	1
Dito..... 4	94½	95	94½	94½	1	1	1
N. Ween. Aand. fl. 500... f	74½	75	74½	74½	1	1	1
DENEMARK. Oblig. te Londen... 3	74½	75	74½	74½	1	1	1
BRAZILIE. Dito & Comp... 5	77½	1	1	77½	1	1	1
LOUISIANA. Dito & Comp... 5	77½	1	1	77½	1	1	1
DANSTADT Aand. bij loting... f	77½	1	1	77½	1	1	1

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 23 April, 1838.

Ten gevolge van het iets vastere merk van Londen der Holl. Fondsen van 11. Vrijdag, hebben Integralen, niettegenstaande daarin eenige verkooporders voor Engelsche rekening werden geëffectueerd, zich iets in prijs verbeterd, en blijven op dien verhoogden koers zeer vast. Kansbiljetten, de beide Syndicaten, onde en nieuwe 5 pCt., als ook Aand. Hand.-Maatsch. souteneerden zich, met weinig affaïre, goed op hunne vorige prijzen. Heden rescontre zijnde in 3 pCt. Fransche Fondsen, werden, tot den genoteerden koers, daarin eenige postjes verhandeld; de passagekoers is 80½, Wissel 57½.

In overige Buitenlandsche Fondsen was de affaïre zeer onbelangrijk; Spaansche blijven lusteloos, hoewel de leening Aguado ook door den Senaat is goedgestemd.

Russische en Oostenrijksche Fondsen souteneren zich goed op hunne prijzen, en waren van laatstgenoemde 5 pCt. Metaaliek iets meer gevraagd; van Zuid-Amerikaansche, Columbianen en Peruanen iets minder vast; de overige prijshoudend.

Uitgel. Kansbill. A. 1843 f 320. Columbia 2½ Leening, à £ 100. 10½. Peru 6 pCt. 15½, 17½. Nieuwe Mexico 5 pCt. 27½, 1/2. dito Uitgestelde à £ 100. 9½. Dito onbep. 9. Coupons Ardoins Mei en Nov. 14½.

Koers van het Geld. Beleming 2½. Prolongatie 2½, 1/2. Wissel-Disconto 2½ pCt.

Prijzen ten 5 Ure. Integralen 54½. Kansbiljetten f 25½. Aandeelen Handel-Maatsch. 185½. Metaaliek 5 pCt. 103. Ardoins 5 pCt. à £ 85. 18½.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE

BEURZEN.

LONDEN, 20 April.

Consols kontant 3 pCt. 93½, 93½, 93½.	Peru..... 6	20½.
ditto op tijd... 3	Spanj. Ard. m.c. 5 pCt. 20½.	
Gereduceerde... 3	Passive..... 4½.	
Bank..... 205½, 205½, 205½.	Portugal..... 3	21½, 21½, 21½.
Exchequer-Bills... 69, 67.	ditto..... 5	32½, 32.
Brazilië..... 5	Holland..... 2½	53½, 54.
Columbia 2½ L. 6	ditto..... 5	99½, 100.
Mexico..... 6	ditto O. L. 5	97½.

De Morning Chronicle, wiens redacteur gezegd wordt nog grooter speculant in effecten te zijn, dan die van den Times, zoekt, in zijn No. van Woensdag 11, zijne lezers te overreden, dat het Spaansche Gouvernement genoodzaakt zal wezen, iets te doen voor de houders der achterstallige renten, dewijl zonder dat, de nieuwe leening, welke het volstrekt noodig heeft, zoo min aan de Beurs van Londen als aan die van Parijs toegelaten zal worden. Op grond hiervan vleit hij zich met eene toekomstige verbetering der prijzen van de Spaansche Fondsen. In hetzelfde No. geeft hij een donker taferel van den geldelijke toestand van Nederland, gemaakt met kleuren, welke maar al te zeer zijne partijdigheid, en men zou haast zeggen, zijn eigenbelang verraden. Zijn oogmerk is om zijne lezers hier af te schrikken, van deel te nemen in de nieuwe Negotiatie van Losrenten, welke thans, zoo men met zekerheid verneemt, in Nederland voorgesteld wordt. Men denkt echter, dat het voor het Nederlandsche Gouvernement zeer overschillig is, of men hier te lande deze Negotiatie aanprijst of veracht, dewijl dezelve in Nederland zelf spoedig genoeg vol, ja meer dan vol zal zijn. Volgens goede informatiën van personen, die hier dagelijks aan de Beurs, en met hetgeen er omgaat, wel bekend zijn, is het ook letterlijk onwaar, dat het Nederlandsche Gouvernement hier eenige speculatiën in zijne eigene Fondsen doet, met het oogmerk om de prijzen standte te houden, of met wat oogmerk ook.

De handel in Portugezen gaat voort met verbeterende prijzen. Voor het oogenblik is dit het Fonds, waarop de speculanten vallen. Zonder twijfel zal er een stilstand, zoo niet eene wending komen, doch men kan nog niet berekenen tot welke hoogte het gaan zal, vooral wanneer andere Beurzen mede in dit Fonds beginnen te speculeren.

Vrijdag avond 10 ure. Ofschoon de Avondbladen zeggen, dat er geene verandering sedert gisteren in de prijzen, zoo min der Engelsche als der vreemde Fondsen is gekomen, is echter de Beurs vrij willig geweest en zijn de prijzen, met uitzondering van die der Spaansche, eerder beter dan slechter, vooral wanneer men in aanmerking neemt, dat er niet veel gedaan is

Extracten uit de Tweede en Derde Editie, van MAANDAG 23 April 1838.

N E D E R L A N D.

's GRAVENHAGE 21 April. Heden is alhier gearriveerd de kapitein ter zee D. Buis, komende van Suriname.

— Naar men verneemt, heeft het Hof van cassatie de voorziening in cassatie van J. A. Holtus verworpen.

— Bij het op gisteren gehouden groot diner ten Hove is ook het korps-diplomatiek tegenwoordig geweest.

— Naar men verneemt, heeft Z. M. de gouverneurs der onderscheidene provinciën door het departement van Binnenlandse zaken doen uitnoodigen, om de onderneming, betrekkelijk de geopende intekening, ten behoeve van een op te rigten standbeeld ter eere van den Admiraal de Ruijter, door aanbeveling aan de stedelijke en verdere gemeentebesturen in hunne provinciën, of door andere gepaste middelen, naar vermogen te bevorderen.

— Z. Exc. de gouverneur van Zuid-Holland heeft bij circulaire aan de plaatselijke besturen in Zuid-Holland bekend gemaakt, dat door verschillende oorzaken geen volledig gevolg is gegeven, aan Z. M. besluit van den 16 Januarij 11., waarbij het aankopen van honderd trekkapen voor het wapen der artillerie is geautoriseerd, terwijl er slechts een twintigstels algeveerd zijn geworden, en dat alsnu de aankoop der ontbrekende negen en zeventig paarden, krachtens de door het Departement van Oorlog met het Gouvernement van Zuid-Holland gemaakte bepaling plaats zal hebben, te Gorinchem, op maandag den 30 April aanstaanden, en zoo noodig op de volgende dagen.

— Z. Exc. de gouverneur van Zuid-Holland heeft aan de burgemeesters der steden en gemeenten ten platten lande de navolgende circulaire doen toekomen, betrekkelijk de uitgegeven proeven, nopens het bindend vermogen van onderscheidene metselspecieën; het vervolg op het groot Plakkaatboek, en de handleiding voor de Armen-administratiën:

De heer VV. F. Camp, 1ste luitenant-ingenieur, te Vlissingen, heeft de eer gehad, zijne Majesteit den Koning aan te bieden een exemplaar zijner proeven, nopens het bindend vermogen van onderscheidene metselspecieën, enz., en vervolgens ook mij in de gelegenheid gesteld, om van dit werkje kennis te nemen.

Het is mij wenschelijk voorgekomen, dat de inhoud dier proeven onder de beoordeling der besturen gebragt, en de kennis derzelfde, vooral ten platten lande bevordert worde, vermits het in het belang der ingezetenen zelve is, hun te doen zien, welk een nuttig en min kostbaar gebruik onder anderen van de steenkoolasch, de turf- en houtasch, te maken zij.

Bij deze gelegenheid vermeen ik nog uwe aandacht te moeten bepalen bij het 1ste stuk (nopens het Armwezen) van het vervolg op het Groot-Plakkaatboek, of verzameling van wetten, betrekkelijk het openbaar bestuur in de Nederlanden, door den heer G. Littenberg, Secretaris der stad Zwolle; van welk stuk insgelijks den Koning een exemplaar is aangeboden, vergezeld van het verzoek, dat de door dien heer aangevangen taak op eenigerlei wijze moge worden begunstigd.

Het was bij besluit van den 6den Maart 1837, No. 47, dat Z. M. aan den heer Littenberg, voor zoo veel noodig, had gelieven te vergunnen, om over te gaan tot de uitgave van het boven omschreven werk, doch bereids vroeger had die heer zich voordelend onderscheiden door zijne Registers van de sedert 1798 tot en met 1834 uitgevaardigde wetten en besluiten, welke registers aan velen uwer uit de handleiding tot de kennis van het Staatsbestuur enz., art. Wetten, of uit een of ander tijdschrift, of door aanschaffing zelve van 's mans werken, vermoedelijk reeds gunstig zijn bekend geworden.

Ook, volgens het oordeel van Z. Exc. den minister van Binnenlandsche zaken, mij medegedeeld bij missive van den 12 Maart 11., No. 169, heeft de heer Littenberg door die uitgegeven registers doorslaande proeven gegeven van kennis en bekwaamheid, en heeft hij door de uitgave van het Vervolg op het Groot-Plakkaatboek, 1ste aflevering, op nieuw getoond, voor de aangevangen taak wel berekend te zijn; terwijl Z. Exc., onder mededeeling van het vorenstaande, tevens uit een bij Zr. Ms. beschikking van den 12 Februarij 1838, No. 55, daartoe verleende magtiging, aanleiding neemt, om dat werk, door mijne tusschenkomst, bij de belanghebbende besturen, collegiën en instellingen, in herinnering te brengen.

Eindelijk vermeen ik, UEd. ook in verband met het zoo even vermelde stuk, opmerkzaam te moeten maken op het zeer bruikbare werkje van den heer Mr. ten Kate, thans secretaris der gemeente Vianen, genoemd: Handleiding voor de armen-administratiën, waarvan in het vorige jaar een derde druk bij J. Althoff, te Utrecht, is in het licht verschenen.

Ik verzoek UEd., om, ten aanzien van bovengemelde voortbrengselen der Nederlandsche drukpers, te willen handelen even als met opzigt tot vroeger aangehoorden werken en werkjes bij meer dan één circulaire is aan de hand gegeven, en bepaaldelijk de aandacht van hen, die zich daarvan met vrucht zouden kunnen bedienen, op zoodanige geschriften te vestigen, ten einde zij, des verkiezende, zich dezelve zouden kunnen aanschaffen.

GRONINGEN 18 April. Het ontwerp van het departement Groningen der Nederlandsche maatschappij ter bevordering van Nijverheid, om hier ter stede eene Spinschool op te rigten, die tevens tot grondslag zou kunnen dienen voor eene meer uitgebreide werkplaats, heeft zooveel goedkeuring en ondersteuning gevonden, dat de Spinschool reeds heden is kunnen geopend worden.

— Op den 28 Mei aanstaanden, des morgens ten 10 ure, zullen de Assises in de provincie Groningen en Drenthe, voor het tweede vierdeel dezes jaars, te Groningen geopend en gepresideerd worden door den heer Mr. Hugo Govers, Raad in het Hoog-Geregtshof te 's Gravenhage.

APINGADAM 17 April. Hier heeft dezer dagen een ongeluk plaats gehad, dat wel tot waarschuwing mag dienen. In zeker huisgezin had men ergens, tot verdelging van ratten of muizen, een bord met kool, waarin rattenkruid was, nedergezet. De gewone voorzorg, om dit gevaarvolle verdelgsmiddel buiten bereik te stellen, scheen ditmaal te zijn verzuimd, zoo dat zulks de noodlottige oorzaak is geweest, dat een lief aanvallig kindje van nauwelijks vijf jaren daarvan gegeten heeft, en ten gevolge hiervan, na een lijden van twee dagen, is overleden.

ANTWERPEN 21 April. Gisteren zijn de pleidooijen van het proces, aangaande de Russisch-Fransche aandelen, geëindigd; de zaak is in deliberatie gehouden, en het vonnis zal eerlang worden uitgesproken.

E N G E L A N D.

LONDEN, 19 April. Den 25 dezer zal er weder een lever op het paleis van St. James plaats hebben.

— Volgens brieven van St. Petersburg, dd. 28 Maart, zou de graaf Woronzow tot buitengewoon gezant zijn benoemd, om Z. M. den Keizer van Rusland bij de krooning van H. M. de Koningin te vertegenwoordigen.

— Men houdt zich thans onledig met het daarstellen van eene geregelde vaart van ijzeren stoombooten tusschen Glasgow en Liverpool; derzelver constructie is in zoo verre opmerkenwaardig, daar zij in vijf verschillende afdeelingen zijn verdeeld, zoodat wanneer dezelve door op eene rots te stooten, of op eenige andere wijze op een punt een lek

bekwamen, zij desniettemin hunne reize zouden kunnen vervolgen, en uit dien hoofde kunnen zij als veiligheidsbooten beschouwd worden; deze dienst met die van den ijzeren spoorweg van Birmingham naar Londen in verband gebragt, zullen de reizigers in minder dan dertig uren van Glasgow te Londen kunnen zijn.

— De alhier ontvangen tijdingen van New-York loopen tot den 27 Maart 11. Volgens berichten, zou sir John Colborne aan den president der Vereenigde Staten hebben te kennen gegeven, dat, wanneer hij zijnen medeburgers niet belette het grondgebied van Canada te verontrusten, hij dezelve tot op het grondgebied der Vereenigde Staten zou vervolgen; van eene andere zijde spreekt men van eenen hevigen aanval tegen een officier, die dépêches van sir John Colborne aan den Amerikaanschen generaal Wool overbragt. Dit voorval had te Alborough, een dorp in de Vereenigde Staten, plaats. De generaal heeft zich daarover verontschuldigd, door te beweren, dat het hem volstrekt onmogelijk was, dergelijke handelingen te voorkomen. Volgens de Free Press, hebben de troepen regt over Detroit eene batterij opperigt. Langs de geheele grens van Michigan bestaat geene enkele sterkte.

Er was volstrekt geen nieuws van eenig aanbelang van de grenzen. De generaal bevindt zich in den Staat van New-York in de gevangenis; de generaal Sutherland, die zich te Toronto in denzelfden toestand bevindt, heeft, naar men zegt, gepoogd een einde aan zijn leven te maken. Mackenzie heeft den weg naar het zuiden genomen, en niemand weet wat van de generaals Nelson en Brown geworden is. Geen der opperhoofden der Canadasche opstandelingen schijnt zich in de Vereenigde Staten op te houden.

Naar men verneemt, bevindt Papineau zich te Albany en is steeds in onderhandeling met den gouverneur Marcy en andere agenten der Vereenigde Staten, ten einde plannen voor eenen nieuwen opstand in Canada voor te bereiden; echter is, volgens anderen, dat gerucht geheel valsch, en zou Papineau zich naar Europa hebben ingescheept, en wel dra te lièvre verwacht worden.

— Volgens eenen anderen brief uit Washington, dd. 22 Maart, zou de generaal Jessup, die in de beide laatste veldtochten tegen de Seminalische Indianen het bevel over het Amerikaansche leger voerde, verklaard hebben, dat men dezelve wel kon verdelen, maar niet ten onder brengen; om het eerstgenoemde te bewerken, zou men Indianen van het noorden moeten bezigen, of afgerigte honden, gelijk de Spanjaarden weleer gebruikten, om de Indianen te vervolgen.

D U I T S C H L A N D.

BERLIJN 13 April. Het is nog onbekend of de heer Bunsen te Rome door iemand zal vervangen worden dan of het geheel personeel van de legatie zal worden terug geroepen; aldaar heeft men een agent benoemd om aan den Paus de brieven te overhandigen, welke hem door het Pruisisch gouvernement moeten worden gezonden en wederkeerig om het antwoord daarop te ontvangen; intusschen, zou deze post aan een Romeinsch onderdaan of aan eenen agent, te Rome woonachtig, die het vertrouwen van beide gouvernementen geniet, kunnen worden opgedragen.

— Heden heeft professor Rheinwald, vroeger professor in de Godgeleerdheid te Bonn, het bestuur der redactie van de Allgemeine Preussische Staatszeitung overgenomen.

GÖTTINGEN, 13 April. Gisteren heeft onze akademie deszelfs benoeming vervuld; de keus is op den kanselarij-raad Lüdeking van Hanover gevallen. Ofschoon hij niet als een hoveling wordt beschouwd, weet men zeker, dat hij zich niet aan de oppositie zal aansluiten; men weet evenmin of hij deze benoeming zal aannemen.

NEUBERG, 16 April. De jongste tijdingen, die heden alhier uit Triest zijn ontvangen, bevatten, dat de ziekte van den heer von Rudhart, na eene crisis van eenige dagen, thans niet meer gevaarlijk is; intusschen is hij, ten gevolge van het vele aderen en het zetten van bloedzuigers, zoodanig verzwakt, dat hij tot zijn volkomen herstel aldaar nog eenige maanden zal moeten blijven.

COBLENTZ, 16 April. Sommige personen vermeenen, in den afgelopen nacht tegen 1 uur, eene soort van aardbeving opgemerkt te hebben; de storm was alhier zoo hevig, dat de stoomboot, die des avonds van Keulen was vertrokken, genoodzaakt werd bij Bonn en Oberwinter eenige uren voor anker te liggen. De opperpresident der Rijn-Provinciën, Vrijheer von Bodelschwingh Belmede, is heden van hier naar Keulen afgereisd.

FRANKFORT 18 April. Men verneemt uit Berlijn, dat de Keiz. Russische familie den 19den aldaar zal aankomen; Z. M. de Koning zal zich heden naar Potsdam begeven, alwaar de doortochtige personen zich alsdan des anderen daags zullen bevinden.

— Binnen veertien dagen zullen de Badensche Stenden weder bijeenkomen, ten einde het strafwetboek te voltooijen.

— Het slechte weder en bijzonder de vele sneeuw, die sedert eenige dagen valt, werken zeer nadeelig op den handel der mis. Men klaagt ook zeer over rijzing in de koloniale goederen, waarmede hier een sterk agiotage-spel wordt gedreven.

F R A N K R I J K.

Part. Corresp. PARIS 20 April. De debatten over de conversie zijn nog niet afgelopen, en men denkt, dat dezelve zich tot in de volgende week zullen uitrekken. Onder-tusschen ontbreekt het niet aan redevoeringen, cijfers, plans, gewijzigde plans, en toch kan men niet uit den kring treden van drie steeds terugkomende vragen: Is de conversie wettig? is zij voordelend? is zij op dit oogenblik raadzaam? Gisteren heeft de heer Gouin zijn voorstel, ten aanzien van het regt der aflossing, verdedigd, en tevens de conclusiën der commissie goedgekeurd. Men weet toch, dat het voorstel van dien heer geheel door de conclusiën der commissie gewijzigd is, en dat haar voorstel voor eene tweede propositie kan doorgaan.

De heer Duchâtel heeft ook een tegen-project bekend gemaakt; de heer Lafitte heeft een nieuw plan ingediend, hetwelk hij heden zal uiteenzetten. De heer Berryer is tegen het voorstel der commissie, en wenschte eene reductie van het amortisatie-fonds. De heer Garnier-Pages verlangt, dat men in plaats van 3½ pCt., 4 pCt. zou daarstellen zonder

verhooging van kapitaal; maar hier is de heer Berryer tegen, en hij zoude nog liever de conclusiën der commissie aannemen, hoezeer die conclusiën naar zijn oordeel gevaarlijk zijn; daar het steeds onmogelijk is, het kapitaal der schuld met circa 800 miljoen te verhoogen, om slechts eene geringe besparing van 12 miljoen te verkrijgen. Deze spreker heeft voorts als amendement voorgedragen, tot op 1 pCt. van het nominaal kapitaal der nieuwe schuld te reduceren de dotatiën, aan de amortisatie-kas, wegens de 5 pCt., toegelegd.

Daartegen liet zich de heer Thiers sterk uit, en hij heeft aan zich voorbehouden, te gelegener tijd het voorstel van den heer Berryer, te dien opzichte, te bestrijden.

De slotsom van dit alles is, dat geene der sprekers het met zijne collega's eens schijnt te wezen; dat elk financier contra-plans schiept en aan de Kamer voordraagt. Over het algemeen denkt men, dat de conversie voor als nog zal uitgesteld blijven.

Een man van vernuft zeide dezer dagen, dat de zucht tot converteren bij sommige menschen zoo sterk is geworden, dat zij de 5, in 6 pCt. eerder zouden willen converteren, dan geene conversie bewerkstelligen.

Sommige lieden zeggen, dat de baron Louis geen groot financier was; maar hij had een gezond verstand, en gedachten van goede trouw, welke het publiek krediet onder de restauratie hebben daargesteld, en na 1830 bevestigd.

In 1814 zeide hij tegen Lodewijk XVIII: erken en betaal de schulden der republiek en van het Keizerrijk.

In 1815, na de 100 dagen, heeft hij aan Lodewijk XVIII op nieuw gezegd: betaal het kruid en lood van Waterloo. Zulks is geschied, en de 5 pCt., die op 53 in 1813 waren, stegen tot 110 in 1825.

In 1830 sprak hij tot het Koningschap van Julij: betaal de schulden der restauratie. Zulks geschiedde, en de 3 pCt., welke op 45 waren gevallen, zijn heden tot op 80 gestegen.

Het krediet is de eerbied voor verkregen regten, voor gedane zaken, voor vroegere verbindtenissen. De eerbied voor het voorleden maakt het krediet voor de toekomst. De schuldeisschers, welke men thans wil afbetalen, kunnen later geldschietters worden, bij aldien de Staat nieuwe behoeften mogt hebben. Dat men voorzigtig zij; om heden 50 centimes te besparen, kon men morgen genoodzaakt zijn vier of vijf frs. meer te betalen!

— Wij hebben gisteren opgegeven de hoofdtrekken van het plan van den heer Lafitte. Heden vindt men in een der dagbladen de navolgende aanmerkingen deswege:

«Het schijnt onmogelijk, dat vele personen bij eene enkele lezing van art. 2 van het contra-project van den heer Lafitte, over de conversie der 5 pCt., en waarbij gezegd wordt, dat de nieuwe renten zullen worden uitgegeven onder de benaming van renten à 3½ pCt., tegen den koers van 83.33½ pCt., in kapitaal, of voor 5 fr. renten à 5 pCt., hetzelfde zouden begripen.

Deze bepaling laat in duidelijkheid veel te wenschen overig. De bedoeling van den heer Lafitte kan zekerlijk niet zijn, om slechts 3½ pCt. in plaats van 5 pCt. (of eene reductie van 1 fr. 50 c.) aan den rentenier te geven, hoezeer de letter van zijn voorstel dit zou kunnen doen gelooven.

Diensvolgens redenere ik, volgens zijn 2de artikel, als volgt: 3 fr. 50 c. renten à 3½ pCt. Kapit. 100 fr. tegen den koers 83.33½. — 70 » » à 5 pCt. » 20 » » » 16.66½.

4 fr. 20 c. 4½ pCt. 120 fr. 100.—

Zoodat de heer Lafitte de renteniers wil doen genieten voor 5 fr. aan renten à 5 pCt., 4 fr. 20 c. aan renten à 3½ pCt., op het nominaal kapitaal van 120 fr. voor 100 fr. aflossing, hetgeen eenvoudiglijk hetzelfde is, als de commissie voordraagt.» (get.) ROLLAND.

— Gisteren heeft de Kamer der Pairs in hare bureaux het ontwerp van wet over de 4 miljoenen voor de speciale wapenen, door de Kamer van Gedeputeerden ingewilligd, onderzocht. Dit voorstel wordt algemeen door de generaals, die leden der Kamer zijn, afgekeurd. Men herinnert zich wel, dat het Ministerie van het al of niet inwilligen van deze subsidie eene Kabinetsskwesie voor de Gedeputeerden had gemaakt. Wat zal hetzelfde bij de Pairs doen?

— Gisteren is aan het syndicaat der wissel-agenten en aan den heer Aguado, als aanemer der nieuwe Spaansche leening, eene significatie afgegeven, ten einde zij zich respectievelijk zullen onthouden, van het negociëren, op welke wijze ook, van deze nieuwe leening, en zulks tot tijd en wijle de betaling van de interessen der vroegere leeningen zal zijn gewaarborgd.

— Eergisteren is de laatste telg van het oude huis van Montmorency, een knaapje van 2 jaren, overleden.

— De maarschalk Soult, die tot buitengewoon ambassadeur te Londen, bij gelegenheid van de krooning van de Koningin van Engeland, benoemd is, zal door 6 personen vergezeld worden. Drie zijn reeds benoemd: de markies de Bassano, de hertog van Valençay en de hertog van Vicence. Men zegt, dat de hertog van Wellington veel voor de zending van den maarschalk gewerkt heeft.

PARIS, 20 April. In de zitting van de Kamer der gedeputeerden van heden zijn de beraadslagingen over het voorstel, betreffende de conversie, voortgezet, en hebben daardoor het woord gevoerd de heeren Salverte, Lafitte, Delaborde, Garnier Pages en Gauguier, wiens redevoering bij het vertrek van den post nog voortduurde.

— Al de dagbladen der departementen zijn opgevuld met bijzonderheden over troepen-bewegingen op alle punten van het Fransche rijk; onder anderen is het 1ste bataljon van het 44ste linie-regement dezen morgen ten 5 ure naar Straatsburg vertrokken.

— Volgens de laatste berichten uit Syrië, in het Journal de Smirne, welk blad echter niet onpartijdig is, bedraagt het getal der in opstand zijnde Drusen reeds 2,500 man. Door de kortelings behaalde overwinning zijn de insurgenten zoowel van geld als van artillerie en andere krijgsmiddelen toereikend voorzien. Op het berigt der nederlaag van zijne troepen heeft Ibrahim-Pacha, die nog steeds ziek, en alzo buiten staat is zelf het leger aan te voeren, Soliman Pacha gelast, met eene nieuwe leger-afdeeling tegen hen op te trekken. Achmed-Pacha trok middelerwijl met de Syrische troepen naar Egypte terug, en de door hem verlaten stelling werd dadelijk weder met Egyptenaren bezet. De

lijtingen worden steeds met dezelfde gestrengheid voortgezet. Hetzelfde Journaal meldt nog, dat Ibrahim-Pacha, om weder aan geld te komen, zich de maandelijksche belasting, welke de Fellahs of Egyptische boeren aan de schatkist betalen, door de gouverneurs heeft laten voorschieten, waarbij de Fellahs niet veel zullen winnen. De laatste gebeurtenissen bewijzen, dat de stand van zaken niet geheel ongunstig voor de insurgenten is, en zij met voordeel tegen hunne verdrukkers kunnen strijden.

SPANJE.

MADRID 11 April. De Carlisten hebben Valcarlos ontruimd; Garcia heeft zich naar Estella begeven, alwaar hij tegen den 14 denkt aan te komen.

— De generaal O'Donnell is dagelijks met de Carlistische posten, die tegen hem over staan, in aanraking; eenige schermutselingen hebben voornamelijk plaats gehad bij Andoain en Lesaca, helgeen voor die provincie zeer verontrustend is. Espartero heeft den 10 Briviesca verlaten en werd te Logrono verwacht.

— Eene Carlistische kolonne, 3,000 man sterk, onder het bevel van den infant Don Sebastian en Villareal, scheen Viana te willen aanvallen, doch een uitval van het garnizoen en eene hevige kanonnade noodzaakten de kolonne om terug te trekken.

— Men verzekert, dat de brigadier Leon weder hersteld is, en het bevel van de divisie van La Ribera wederom zal overnemen.

De generaal Latre, wiens wond bijna genezen is, heeft Burgos verlaten, om zich naar de hoofdstad te begeven.

Oraa, die naar Lucena is vertrokken, om die stad, welke door Cabrera op nieuw wordt belegerd, te ontzetten, is den 5den met zijne troepen aldaar aangekomen. Cabrera heeft zich met den meesten spoed naar Villahermosa begeven. Volgens eenen alhier ontvangen brief, zou Cabrera aan den kant van Mora den Ebro zijn overgetrokken om in het binneste gedeelte van Katalonië te dringen.

— Het gerucht verspreide zich alhier, dat Espartero zijn ontslag heeft ingediend; de *Correo* beweert, dat hij zulks gedaan heeft uit hoofde van den slechten staat zijner gezondheid. De *Eco del Comercio* schrijft het echter toe aan de ontevredenheid van dien generaal, daar hij van het Ministerie niet ontvangen heeft, wat hij voor het leger heeft aangevraagd.

Logrono 13 April. Iriarte, die, nadat de Carlisten Segoviá hadden verlaten, aldaar was binnengerukt, deelt mede, dat hij gelooft in de mogelijkheid te zijn om Negri den weg in de gebergten van Toledo af te snijden, ten einde hem te beletten zich met Basilio te vereenigen.

Rechtszaken.

Fervolg der pleidooijen, gehouden in de terechtzitting van de Rechtbank van eersten Aanleg, regtdoende in zaken van Koophandel, in de zaak van D. van Lennep Coster en Comp., contra W. Willink Jr., J. A. Frommer en C. Suwerkrop en Zoon als intervenient. Zie onze Courant van 5 April 1838, No. 121.

In de tweede terechtzitting droeg de heer Advokaat Mr. S. P. Lipman deszelfs repliek voor, waarin hij dezelfde orde volgde, welke hij bij deszelfs adrestratie van eisch had in acht genomen, en betoogde derhalve:

I. Dat al wat men bij antwoord had aangevoerd tegen zijn stelsel, dat de eischers, als houders der wisselbrieven, bij uitsluiting gerechtigd waren tot de provisie, was ongegrond.

II. Dat ongegrond was al, wat bij antwoord was aangevoerd tegen het stelsel van eisch, dat de eischers, welke met medeweten, toestemming en voor rekening van den heer J. A. Frommer hij interventie hebben geaccepteerd en betaald hadden, gerechtigd waren om van dezen rembours te vragen.

III. Dat ongegrond was hetgeen was aangevoerd tegen het stelsel van eisch, dat de eischers, ten gevolge der erkenntis van den betrokkenen, dat hij ten vervalde provisie onder zich had, gerechtigd waren om van dezen de betaling der wissels te vragen.

Ad Hum. Verdedigde de geachte pleiter het vonnis dezer regibank, in dato 21 April 1837, waarbij het stelsel van eisch was bevestigd geworden. Men had bij antwoord de objectie gemaakt, dat de regibank van een eenmaal aangenomen stelsel mag en kan terugkomen, maar dan moeten daarvoor zeer gewichtige redenen bestaan, want niets was gevaarlijker dan dat de regibank in hare stelsels wankelde. Wij kunnen gerust aannemen, dat de regibank deze voor dit land nieuwe kwestie met de meeste zorg en nauwkeurigheid zal hebben onderzocht en behandeld. Tegen het stelsel van eisch, dat het wisselcontract een koop en verkoop was, heeft men aangevoerd, dat het huigenaam niets van een koop en verkoop had, want dat de nemer zoo weinig eigenaar werd der creance, dat hij niet eens acht sloeg op de solvabiliteit van den betrokkenen, maar alleen op die van den trekker. Doch daartegen voerde de geachte pleiter aan, dat zelfs bij het civiel contract van koop en verkoop de verkoper altijd volgens art. 1693 cod. civ. de levering aan den koper garandeert, evenzeer als de trekker voor de betaling garandeert; dat artikel 1693 Cod. Civ. ten civiele was, heiligen art. 117 en 170 Cod. de Com. ten commerciele zijn. Dat het object dikwerf onbepaald was, bewijst niet, dat het wisselcontract geen koop en verkoop zoude zijn, want het object is niet onbepaald, indien immers de debiteur beweert niet zoo veel schuldig te zijn, dan kan hij, volgens art. 124 Cod. de Com. pro parte accepteren; doch ook al was het object onbepaald en de schuld derhalve illiquide, bewijst zulks niets, omdat ook eene illiquide schuld kan verkocht worden. Van der Keessel, theses selectae t. 576 en 578 leert uitdrukkelijk, dat het wisselcontract is koop en verkoop. Bij Locré op art. 115, welke men aangehaald heeft, wordt eene geheel andere kwestie behandeld. De aanhaling van art. 80 van het nieuwe wetboek van 1830 bevestigt ons stelsel, want dat artikel is juist gesupprimeerd, omdat het al te theoretisch was. Het geheel wisselstelsel berust op de stelling, dat de betrokkene is redevel voor eene gelijkte som als de wissel, art. 115, 116 en 117 Code de Com. Het is een species van koop en verkoop, even als het commissiecontract is een species mandati. Maar zelfs toegegeven, dat het wisselcontract niets anders is dan eene wisseling, dan zijn de regelen voor het koop en verkoopcontract nog op hetzelfde toepasselijk. Art. 1707 Cod. Civ. en lex 2. D. De rer. persont. art. 117 en 170 Cod. de Com. heeft men niet wederlegt; waartoe moet de trekker provisie bewijzen, indien hij geen reël regt heeft? Het vonnis van 22 Januarij 1830 en het arrest van 2 Maart 1832, waarop men zich bij antwoord heeft beroepen, bevat niet regtstreeks de beslissing van deze kwestie. Art. 116 Cod. de Com. toont aan de verplichting van den trekker, en bepaalt den uitersten termijn, binnen welken hij provisie moet bezorgen, en bewijst tevens, dat het wisselcontract is een verkoop eener creance a terme, met indicatie der plaats van betaling, bekrachtigd door eene garantie. Men heeft artikel 1614 Cod. Civ. tegengevoerd, doch daarbij uit het oog verloren den bijzonderen aard der cessie; ook art. 1242 Cod. Civ. is hier niet toepasselijk, omdat de adviesbrief eene genoegzame significatie van de cessie, ten aanzien van den betrokkenen, inhield, en bovendien het protest van non acceptatie eene legale significatie van cessie bevatte.

Ad Hum. Men had niet tegengesproken, dat de eischers als intervenienten voor rekening en ter eere van den houder der wissels gesubrogeerd waren in de regten van den houder, maar deze houder voerde nu een valschen en chicanens stelsel, en had zijnen advocaat zelf misleidt; dit bleek uit eenen brief van 2 April 1837, waarin de heer Frommer erkent, dat de eischers bij het faillissement van den trekker geen nadeel moeten lijden, waarin hij hun verzoekt, zijne en niet hunne eigene belangen te behartigen, en hen reeds vooraf bedankt voor de bemoeienissen, welke de eischers ten zijnen behoeve hebben genomen en nog zullen nemen. Al de overige feiten, door Frommer geposeerd, zijn geheel valschen. Eerst op den 8ten April 1837, des morgens ten 10 ure, hebben de eischers het bericht bekomen, dat de heer W. Willink Jr. bereid was te accepteren; geen kwartier later hebben de eischers zich bij den heer Willink vervoeigd, welke toen uit de stad was, waarop de zoon van den heer Willink aan

de eischers gezegd heeft, dat hij de wissels beschouwd als geaccepteerd, en geen uur later was reeds door de heeren C. Suwerkrop en Zoon arrest geleid. Deze feiten waren de eischers bereid onder solemneelen eede te bevestigen. De afwezigheid van den heer Willink was derhalve de oorzaak der niet acceptatie, niet het terugzenden der prima's. Doch ook jure is het terugzenden der prima's geen verzuim, het is nuttig en zelfs noodig om zijn regt tegen den cedent te doen valideren. Men heeft zich beroepen op art. 120 Cod. de Com., waarbij bepaald wordt, *quo sur la notification du protêt les endosseurs et le tirer sont tenus de donner caution ou d'effectuer le paiement*; maar zal nu iemand betalen en na de betaling den betaalde nog in het bezit van den titel laten? Men heeft uit het oog verloren, dat er hier is interventie ter eere van den nemer, en dat er hier waren prima's en secunda's, zoodat door het opzenden der prima's de wissel op de plaats bleef. De gedaagde Frommer beroept zich op het Pruisische regt en op een advies van eenen zekeren Malinski, welke beweert, dat de opzending der prima's wel een verzuim was, omdat men naar het Pruisische regt verplicht is, de wissels nog eenen postdag op te houden, doch in dat Pruisische regt wordt niet de verplichting om de wissels nog eenen postdag op te houden opgelegd, maar alleen gezegd dat de wissels nog eenen dag kunnen opgehouden worden. Malinski maakt derhalve geen onderscheid tusschen facultatieve en imperatieve bepalingen.

Ad Hum. Men heeft te vergeefs trachten op te lossen, al wat bij eisch was aangevoerd, om aan te toonen, dat de eischers, ten gevolge der erkenntis van den betrokkenen, gerechtigd zijn, om van dezen de betaling der wissels te vragen. Deze erkenntis is geen mondelinge acceptatie; het is eene aanneming, om dadelijk te betalen, onder eene voorwaarde, namelijk, dat de eischers moeten aantoonen, dat het arrest van 8 April, door C. Suwerkrop en Zoon geleid, de betaling niet kon verhinderen. Bij citatie van 22 Augustus 1837 is dit aanbod door de eischers geaccepteerd, en den 4den December 1837 heeft men eerst gedeclareerd, dat men de provisie of niet had gehad, of had verloren; doch door deze verklaring kon men dit avou niet retracteren; in allen geval, was het eene retractatie, dan was zij te laat geschied. Men werpt den eischers tegen, dat zij zijn gesubrogeerd in de regten van den trekker *et nemo plus juris in alium transferre potest quam ipse habet*, en daartuit leidde men af, dat de eischers bewijzen moesten, dat er provisie was; doch deze voorwaarde is den eischers door den betrokkenen, bij het aangaan zijner verbindtenis, niet opgelegd, en dit zou ook slechts dan waar zijn, indien er geen verbindtenis jegens hen was. De *exceptio docti mali, petis quod restituere debes*, welke men bij antwoord heeft aangevoerd, kon den toets van onderzoek niet doorstaan, daartoe is noodig, dat het dezelfde personen waren. Eindelijk had men zich beroepen op de billijkheid, gewoonlijk de laatste uitvlugt, wanneer alle regtsmiddelen ontbreken, doch ook deze billijkheid had men niet aangevoerd.

De heer advocaat Mr. F. A. van Hall vatte nu voor den heer W. Willink Jr. andermaal het woord op, en zeide onder anderen: dat hij uitging van het oogpunt, dat de eischers als intervenienten gesubrogeerd zijn in de regten der houders, maar dat zij ook daardoor tevens waren cessionaris van de regten van den trekker; ten opzichte des betrokkenen, hadden zij geen andere regten. Er bestond geen acceptatie van den betrokkenen jegens den houder, noch jegens hem eenige verbindtenis. De betrokkene kon door geen ander middel aan den houder verbonden zijn, dan door een acceptatie, en deze kan niet anders worden daargesteld, dan door het woord *accepté* op den wissel te stellen.

De heer W. Willink Jr. heeft niet eene verbindtenis gecontracteerd om te betalen, maar hij heeft gezegd, dat hij uit consideratie voor de provisie, die hij vermeende te hebben, bereid was te betalen; in de veronderstelling van zijn obligatie, dan is hij bereid, maar dit is geen directe verbindtenis. Tot eene zoodanige verbindtenis, als men hier beweert te bestaan, wordt gevorderd: 1°. eene schriftelijke akte, deze bestaat niet, want het protest, waarop men zich beroept, kan hiervoor niet subintreneren, 2°. de tegenwoordigheid der contraherende partijen; 3°. de verklaring dat men zich verbindt, en eindelijk: 4°. zij moet in *casu* bestaan in eene acceptatie op den wissel. Maar bovendien, indien de heer W. Willink Jr. zich door zijne bloote verklaring had verbonden, dan zoude hij het dwalende, *siue causa*, gelaan hebben, en derhalve niet verbonden zijn, indien het bleek, dat er geen provisie was. De eischers zijn de representanten van den trekker, en die trekker zoude terug moeten geven, indien zij meer betaalden dan de provisie, die onder ons lag, bedroeg; het zijn derhalve dezelfde personen of representanten, en in dien zin is dan ook de *exceptio docti mali* aangevoerd.

In de derde terechtzitting, welke op Vrijdag den 20 April is gehouden, heeft de heer Mr. J. J. Splinter bij inleidende van deszelfs repliek zijn eisch trachten te zuiveren van den blaam van ter kwader trouw te hebben gehandeld, welke men op denzelfden had geworpen. Er bestond een aanmerkelijk verschil tusschen de feiten, zoo als dezelde door de eischers waren geposeerd, en die, zoo als dezelde door dezen pleiter werden gesteld. Volgens hem was de oorzaak, waarom de wissels niet geaccepteerd waren geworden, niet te zoeken in de afwezigheid van den heer Willink, zoo als de eischers zulks hadden doen voorkomen, maar daarin, dat de prima's ontijdig waren opgezonden. De pleiter verzoekt akte van zijne verklaring, dat deze gedaagde, zoo de regibank zulks mogt noodig oordeelen, bereid was, door getuigen te bewijzen: 1°. dat W. Willink Jr. op den dag, op welken hij zich tot acceptatie bereid getoond heeft, niet uit de stad is gegaan; 2°. dat de eischers op dienzelfden dag ten kantore van den heer Willink zijn gekomen, om ZEd. te verzoeken, eene schriftelijke verklaring te geven, die in de plaats van de acceptatie op den wissel zelf zoude treden. Er waren twee redenen, waarom de pleiter vermeende, dat zijne voorstelling der feiten meer geloof verdiende: 1°. omdat geen fatsoenlijk koopman zoodanig zoude handelen als de eischers voorgewezen, dat de heer Willink gehandeld zou hebben, door terstond uit de stad te gaan; 2°. omdat uit eenen brief van 7 April, door de eischers aan dezen gedaagde geschreven, en waarin zij de bereidwilligheid van den heer Willink melden, de reden daarvan niet wordt toegeschreven aan de afwezigheid van den heer Willink, maar daaraan, dat de secunda's bij de bank in disconto lagen. De eischers hadden beweerd, dat het terugzenden der wissels nuttig en noodig was, doch dit moest de pleiter ontkennen, vermits uit artikel 20 Cod. de Com. bleek, dat op het bloote protest *les endosseurs, et le tirer étaient respectivement tenus ou de donner caution ou d'effectuer le paiement*. Wij hebben gesustineerd en sustineren alsnog, dat de eischers naar de regelen van het mandaat een verzuim hebben begaan, en men heeft al, wat wij daaromtrent gezegd hebben, onbeantwoord gelaten.

De advocaat Mr. G. Buys vatte als nu voor het laatst het woord op voor de intervenienten in dit proces, de heeren C. Suwerkrop en Zoon, en zeide, dat hij verwacht had zich te zullen zien logenstraffen door bondige gronden, wegens het verwijt, dat hij den pleiter der eischers gedaan had; dat deze getracht had slechts met weinige woorden het stelsel van eisch te verdedigen, doch dat hij in deze verwachting is teleurgesteld. Zijne cliënten waren weittige creditoren van J. J. Glijng; op 8 April 1837 hadden zij arrest geleid onder den heer W. Willink, Jr., welk arrest op 21 October van waarde was verklaard, en nu komen op 22 Mei 1837, en derhalve zes weken na het geleide arrest, de houders van eenen ongeaccepteerden wissel, door den zelfden Glijng getrokken, en dus een gelijk creditoren van Glijng, en sustineren een regt van preferentie op deze gecrediteerde penningen. Volgens artikel 2093 Cod. Civ., zijn *les biens du débiteur les gages communs de ses créanciers à moins de préférence*; hij derhalve, welke eene zoodanige preferentie sustineert, versiert in exceptione en moet deze uitzondering strict bewijzen, doch de eischers hebben noch wetsbepaling noch regtsdoctoren aangehaald, welke aantoonen, dat zij waren preferente creditoren. Het vonnis dezer regibank van 21 April 1837, hetwelk men ons heeft tegengevoerd, kan ons om twee redenen niet benadeelen: 1°. omdat de kwestie in die zaak niet dezelfde was, als in deze zaak; dit had men zelfs erkend, door te beweren, dat de kwestie, welke thans behandeld werd, voor ons land nieuw was; 2°. omdat deze kwestie bij een vroeger vonnis van deze zelfde regibank, van 22 Januarij 1830, hetwelk voor het Hoog Geregtshof was geconfirmeerd, in ons voordeel was uitgewezen. Men heeft onze stelling, dat een wissel geen koop en verkoop inhoudt, als zeer gewaagd doen voorkomen, doch wanneer men bedenkt, dat de wissel niets anders bevat dan een verzoek, een mandaat om op eene andere plaats te betalen, zal dit wel niet zoo gewaagd zijn. De vergelijking tusschen een wissel en een cognossement is niet zeer gelukkig gekozen; een cognossement toch is een formeel contract, waarbij de schipper zich stellig verbindt de lading aan den houder van het cognossement te zullen uitleveren; een wissel daarentegen, zoo lang dezelde niet is geaccepteerd, bevat slechts een verzoek om te betalen. De theses van van der Keessel, thes. 576 en 578, welke men ons tegenwerpt, bewijzen juist ons stelsel, want daar zegt van der Keessel: *est species quaedam emptiois venditionis, et veridetur in hoc emptioe proprio non est jus exigendi sine actio in translatum; nam qui actionem vendit, liberatur, quamvis actio per inopiam debitoris fiat incens, transactum autem non liberatur*. Tot verdere hevestiging hiervan zie men dezelfde theses selectae, thes. 604, 616 en 628. Men heeft zelfs niet juist kunnen bepalen, wat het wisselcontract was, dan noemde men het eene cessie van actie, dan eene creance a terme, dan weder koop en verkoop; wanneer het echter eene cessie eener pretentie was, zoude daartoe de remise du titre

vereischt worden. Het instaan voor de betaling is het criterium van den wissel, en volgens art. 1694 et 1695 Cod. Civ., zoude deze garantie, wanneer het een koop was, niet te pas komen. De geachte pleiter zeide, dat hij niet had willen beweren, dat het wisselcontract eene permutatio was, maar slechts eene belofte van op eene andere plaats te zullen betalen; bij permutatie moesten er twee objecten bestaan, en deze werden tot eene wissel niet vereischt. Men heeft, op grond van art. 1185 Cod. Civ., al verder beweerd, dat de nemer terstond eigenaar werd der provisie, maar dat de betaling slechts werd uitgesteld; doch dit artikel leert wel, dat de *creance à terme* reeds terstond bestaat, en derzelver executie slechts wordt uitgesteld, maar bij het nemen der wissel ontbreekt meestal die creance, de betrokkene behoort op dat tijdstip nog geen provisie te hebben, en behoort derhalve nog niets aan den trekker schuldig te zijn. Vwat men heeft gezegd, dat het protest en adviesbrief significatie van cessie zouden zijn, dit zoude kunnen gelden ten opzichte van de cessie eener creance, maar niet jegens iemand, die zich niet verbonden heeft. Pailliet op art. 131 Cod. de Com. Noot 4. Art. 110 Cod. de Com., bewijst niet, dat het koop is, evenmin als art. 136, waarbij slechts bepaald wordt, dat de eigendom van den brief door endossement overgaat, maar niet die der provisie. Men heeft eindelijk beweerd, dat, volgens onze interpretatie, art. 117 in strijd was met art. 170 Cod. de Com., doch dit is onjuist: wij beweerden, dat art. 170 sprak van eenen geaccepteerden wissel, omdat er reeds acceptatie geen obligatie zijn kan, en dit artikel dan strijd zou met art. 171 Cod. de Com. 1°. omdat de woorden *conservé une action* aantoonen, dat er van eenen honder gesproken wordt, die tegen den betrokkenen reeds eene actie had, en dat kan geen anderen zijn dan een houder van eenen geaccepteerden wissel; 2°. omdat die interpretatie de blijkbare wil des wetgevers is, gelijk uit Locré in notis op art. 117, 3 noot, op art. 168 noot 2, en op art. 170 in fine ten duidelijkste blijkt, hetwelk en door het arrest bij Dalloz van 17 April 1821 in *voce effets de commerce*, Sect. II, pag. 240 tom. 12 en uit het arrest van Zwijndregt en van Zijnen blijkt. Tegen dit alles is bij repliek niets gezegd; art. 117 toont aan, dat de trekker altijd verplicht is te bewijzen, dat er provisie op den vervaldag was, maar dat voor de endossanten de acceptatie die provisie bewijst; nu zijn, volgens art. 118, trekker en endossant beide solidair garant, en art. 170 Cod. de Com. verstrekt, ingeval er provisie is, den nalatigen houder van alle actie tegen trekker en endossanten; tegen den trekker, die het bestaan der provisie bewijst, en tegen de endossanten van zelve, omdat er van eenen geaccepteerden wissel gesproken wordt, en de acceptatie voor endossanten de provisie bewijst. Ten slotte merkte de geachte pleiter op, dat een zoodanig verstek voor regtsgeleerden niets vreemd was, evenmin als de gewone praescriptie in regten vreemd was.

OVERZICHT VAN DE HANDELSBETREKKINGEN tusschen Rusland en Nederland in het jaar 1837.

In de haven van Petersburg zijn 58 Nederlandsche schepen ingeklaard. De invoer van meekrap bedroeg 75,360 puds (1), zijnde de prijzen van dezelve gedaald, omdat de voorraad van 1836 nog te groot was; ook gaat er thans in dit artikel weinig om. Alhoewel men uit Nederland meldt, dat de meekrap door de zware koude heeft geleden, kan men hier geen hogere prijzen maken; de laatste waren:

25 à 29 roeb.	de 1ste kwaliteit	} volgens den ouderdom.
20 à 22 »	» 2de »	
17 à 19 »	» 3de »	

De handel in Java-Koffij, Suiker en Indigo neemt merklijk toe; hebbende invoer van deze artikelen het volgende bedragen: Koffij 8,400 puds, waarvan 1,000 onverkocht zijn gebleven; Suiker 80,000 puds, zijnde 10,000 onverkocht; en Indigo 380 kisten, waarvan 320 zijn afgezet. De prijs van Koffij blijft tusschen 42 en 48 roeb., die van de Suiker is 28 à 29 roeb., en de Indigo wordt zonder moeite tegen 800 à 375 roeb. de pud verkocht. Het laatste dezer artikelen levert de beste uitkomsten op; want de betaalde prijzen geven winst, hetwelk gezinsins het geval is met de Suiker, terwijl de Koffij voor dit oogmerk iets beter staat.

De navolgende artikelen zijn naar Nederland uitgevoerd:

Koper.....	14,278 puds.	Bedveren.....	2,321 puds.
Ijzer.....	7,600 »	Zeildoek.....	3,034 stukken.
Vlas.....	77,089 »	Ravensdoek.....	1,883 »
Potasch.....	76,732 »	Vlaamsch linnen.....	1,103 »
Talk.....	21,701 »	Russisch Kalmik.....	138,943 arschine.
Leder.....	125 »	Lijnzaad.....	10,478 tsehtw.
Wol.....	1,134 »	Rogge.....	3,266 »
Zwijnborstels....	1,639 »	Planken.....	3,240 »
Hennepolie.....	34,009 »		

Men heeft geen verandering van belang waargenomen in de prijzen van deze artikelen; met uitzondering van de granen. De berigten, die men omtrent den oogst in het binnenland van Rusland heeft ingewonnen, luiden vrij gunstig.

Men heeft alhier in Petersburg nog ongeveer 25,000 tsehtwert Rogge, en sedert lang gaat er niets in dit artikel om; de prijs van hetzelfde is 13 Rbs. de tseht. — Er is ook weinig vraag naar Tarwe, die, volgens kwaliteit, tegen 22 à 24 Rbs. wordt afgezet. Het Roggemeel, waarvan weinig voorraad is, staat 14 à 16 Rbs. de 9 puds, doch men verwacht eene sterke daling in de prijzen van dit artikel, wanneer de binnenlandsche vaart open komt. De Haver staat 7 à 8½ Rbs. volgens kwaliteit; deze prijzen kunnen zich staande houden ingeval van uitvoer naar buiten 's lands; anders zullen de belangrijke aanvoeren van binnen 's lands eene daling veroorzaken. — In 1836 werd Petersburg door alle soorten van veldgewassen overstromd, waarvan het natuurlijk gevolg was, dat de prijzen, vooral die van Roggemeel, daalden en er groote verliezen werden geleden. In 1837 was de aanvoer minder groot en stonden de prijzen daardoor hooger; men verwacht dit jaar veel uit het binnenland en daardoor ook eene daling in de prijzen.

De haven van Riga is in het afgelopen jaar door 132 Nederlandsche schepen bezocht geworden, en heeft de handel van die plaats, in het geheel, ongeveer 1,200 bodems gebezigt. De meeste verzendingen hebben naar Engeland plaats gehad, zijnde dat land de groote uitweg voor onze levensmiddelen.

Holland voorziet zich te Riga alleen van Lijnzaad en eenige houtsoorten, en het schijnt, dat men den handel in granen vaarwel heeft gezegd. De oogst in Lijfland is over het algemeen niet gunstig, de aangrenzende provincien kunnen alleen vlas in den handel brengen, en in andere streken heeft men een geringen overvloed van Rogge en zelfs in sommige plaatsen slechts het noodige. De oliën zijn in prijs gezeten door de geleiden verliezen, ten gevolge van de koude in het najaar. Dit alles voorspelt geen zeer levendigen handel in den aanstaanden zomer.

In de haven van Liban zijn in 1837 vier en twintig Nederlandsche schepen ingeklaard, en zijn uit die plaats in hetzelfde tijdvak 46 bodems van verschillende natien naar Nederland uitgeklaard, zijnde hoofdzakelijk met Lijnzaad, Rogge, Garst, Hennepzaad, Hennep en Borstels beladen. De berigten omtrent den laatste oogst in de omstreken van Liban luiden over het algemeen ongunstig, met uitzondering van de Garst en Haver; zoodat men eene rijzing in de prijzen dezer artikelen verwacht. De invoerhandel van die haven is nog altijd niet van hetzelfde belang, als vroeger, hoewel de beperkende maatregelen zijn opgeheven; en blijft de invoer van Nederland nog zeer weinig beduidend.

Daar de laatste oogst in de omstreken van Pernau te nauwernood in de behoeften heeft kunnen voorzien, hebben er slechts geringe verzending van ranen naar Nederland plaats gehad; overigens schijnt die handel aan de oopliden weinig voordeel aan te brengen; hetwelk, zooval in die plaats, als te Riga, aan de hooge regten moet worden toegeschreven. De uitvoer van Pernau naar Nederlandsche havens kan op eere waarde van 88,253 rbs. geschat worden. Zeven Nederlandsche schepen zijn in die haven ingeklaard. De meeste bodems komen in ballast, of met dakpannen en artikelen van weinig waarde. De uitvoerhandel van Pernau bestaat hoofdzakelijk in Hennep en Lijnzaad; het eerste dezer artikelen wordt grootendeels naar Portugal, Engeland en Schotland verzonden. De Hennep van Lijfland is vooral zeer gezocht om de goede kwaliteit en de zorg, waarmede dezelve wordt behandeld; zoodat men dikwijls aan al de aanvragen moeilijk kan voldoen.

In de haven van Archangel zijn in 1837 elf Nederlandsche schepen in ballast, met uitzondering van twee, aangekomen, en hoofdzakelijk beladen met Lijnzaad, matten, rogge, talk, pek, teer, traan en zeildoek vertrokken; terwijl de uitvoerhandel van die plaats naar verschillende landen, buiten de hierbovenstaande artikelen, voor het grootste gedeelte bestaat in hout, roggemeel, touwwerk, smeerkarsen, boter, borstels, potasch, er, vlas, talk en haver.

In den loop van het jaar 1837 zijn uit de haven van Archangel nog tien vreemde bodems naar Nederland bevracht geworden.

(1) Het te St. Petersburg gebruikelijke pud staat gelijk met 16,359 Ned. pond; de tsehtwert gelijk 1,9455 Ned. mud; de arschin gelijk 0,7114 Ned. el.